

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 691 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΙΟΥΝΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

ένο Μνημόνιο
ένο Μνημόνιο
κέδιο αντί

για Μνημόνιο
Βαθμιαία απαγκίστρωση
από το Μνημόνιο

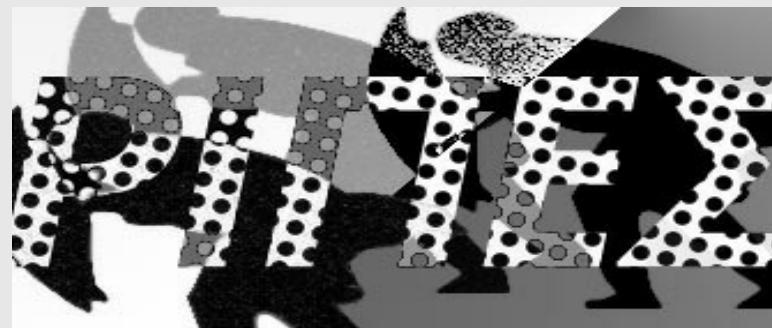
ΑΠΟΧΗ

Η διέξοδος ή θα
είναι ανατρεπτική
ή δε θα υπάρξει

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/6: Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της νότιας Αρρικής, ημέρα πατέρων 16/6/1929: Απεργία λιμενεργατών στον Πειραιά, αιματήρες συγκρούσεις, συλλήψεις 16/6/1942: 20.000 εργαζόμενοι και σπουδαστές διαδηλώνουν στην Αθήνα λαϊκές εστίες. Ο πρωθυπουργός Τσολάκογλου αναγκάζεται να ενισχύσει τα συσσίτια 16/6/1948: Πρώτη καταγεγραμμένη αεροπειρατεία: Κινέζοι ληστές καταλαμφάνουν εν πτήση αεροπλάνο της «Cathay Pacific» και σε ανταλλαγή πυροβολισμών με μέλη του πληρώματος, το αεροπλάνο συντρίβεται και σκοτώνονται όλοι πλήν του αρχηγού της συμμορίας 16/6/1955: Καταστέλλεται πραξικόπημα κατά του Χουάν Περόν (Αργεντινή). Την ίδια μέρα ο πάπας Πίος ΙΒ' αφορίζει τον Περόν 16/6/1956: Βόμβα Κυπρίων σε εστιατόριο σκοτώνει τον υποπρόξενο των ΗΠΑ (Λευκωσία) 16/6/1960: 20.000 αριστεροί καταλαμφάνουν με έφοδο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες 16/6/1977: Ένας νεκρός και πέντε τραυματίες από έκρηξη σε τάνκορ στον Σκαριαμαγκά 16/6/1986: Η φρουρά του Ανδρέα Παπατρέρου ανοίγει πυρ εναντίον τριών νεαρών σε ΙΧ, επειδή δικιούνταν «ύποπτω», τραυματίζονται τον ένα (αποδείχτηκε ότι ήταν μεθυσμένοι) 17/6: Ημέρα κατά ερημοποιήσης και λειψυδρίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1956: Ιδρυτικό συνέδριο του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος (ΗΠΑ) 17/6/1988: Αποφυλάκιση Κλάους Γίνσογκε (RAF) μετά από δεκαετία χρονία φυλάκιση και αποκήρυξη της τρομοκρατίας 17/6/1997: Υπογραφή της συνθήκης του Αμεριντάν (ΕΕ) 18/6: Σεύχλες: Εθνική εορτή 19/6: Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα εργασίας 19/6/1997: Ο Τζερμάνο Μακάρι, πρώτη μέλος των «Ερυθρών Ταξιαρχών», καταδικάζεται σε τριάντα χρόνια φυλάκιση για συμμετοχή στη δολοφονία του χριστιανοδημοκράτη πρωθυπουργού Αλντο Μόρο 20/6: Ημέρα προσφύγων, Σενεγάλη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Αργεντινή: Ημέρα σημαίας (1938) 20/6/1923: Δολοφονία του Πάντος Βίγια 20/6/1928: Γέννηση του Ζαν-Μαρί Λεπέν 20/6/1928: Ο βουλευτής Ράσιτς (συμπολίτευσης) πυροβολεί μέσα στη γιουγκολαβική βουλή σκοτώνοντας δύο βουλευτές της αντιπολίτευσης και τραυματίζοντας άλλους δύο 20/6/1944: Ιδρυση της αμερικανικής Κεντρικής Υπηρεσία Πληροφοριών (CIA) 20/6/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ρέξ» στη διάρκεια προβολής σοβιετικής ταινίας, δεκαπέντε τραυματίες 21/6: Ημέρα μουσικής, ημέρα υδρογραφίας 21/6/1945: Εθνικόφρονες επιπλέοντας εναντίον αριστερών ιθοποιών στα θέατρα «Ερμής» και «Λυρικόν», δέκα τραυματίες 21/6/1987: Σύλληψη καταζητούμενου Μασουρίτσο Φελίνη στην Αθήνα, μέλους των «Ενόπλων Προλετάριων για τον Κομμουνισμό» 22/6: Κονγκό: Ημέρα στρατού, Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα δασκάλων 22/6/1998: Εκρήξη στο υποκατάστημα της «Alphabank» στην Αχαρνών (17N).

● Αδελφικό κεντροδεξιό κόμμα χαρακτήρισε τους νεοναζί ο Πανίκας ●●● Και λοιπόν; Γιατί εκπλήσσονται ορισμένοι; ●●● Ο Πανίκας ανεκλήμη από την εφεδρεία με στόχο να τραβήξει ακροδεξιές ψήφους από τα υπόγεια προς το ρετιρέ της γαλάζιας πολυκατοικίας ●●● Και βέβαια, μιλάει τη γλώσσα της πιάτσας ●●● «Και με τον «αστυφύλαξ» ο Τσίπρας» ●●● Ο τίτλος στα «Νέα» ●●● Με διακήρυξη από το κατάλληλο μέρος, συμπληρώνουμε εμείς ●●● Πρώτα από τη Σπάρτη και μετά από το μέγαρο της ΓΑΔΑ ●●● Συπράκια έβγαλε και πάλι ο Πρετεντεράκος ●●● «Φταίνε εκείνοι που νομιμοποίησαν τους Κασιδιάρηδες με τις ακρότητες, τις υστερίες και τις ανοσίες τους κατά του δημοκρατικού πολιτικού συστήματος» ●●● Και δεν κινδυνεύουν από τους νεοναζί ●●● Πριν ένα χρόνο βρισκόμασταν στο «πάρτε το μηνημόνιο και φύγετ' από δω, ΟΥΣΤ! ●●● Τώρα βρισκόμαστε στην «επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων της σύμβασης» ●●● Αν αυτό αποτελεί πρόσδοτο ή οπισθοδρόμηση το αφήνουμε να το κρίνετε μόνοι σας ●●● Δίκιο έχουν, βέβαια, ορισμένοι του ίδιου φυράματος με τον Πρετεντεράκο

●●● Πάνε χρόνια από τότε που δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν μόνοι τους ανάμεσα σε κόσμο ●●● Μόνο σε πριβέ στέκια και συνοδεία αστυνομίας και μπράβων ●●● Και δεν κινδυνεύουν από τους νεοναζί ●●● Πριν ένα χρόνο βρισκόμασταν στο «πάρτε το μηνημόνιο και φύγετ' από δω, ΟΥΣΤ! ●●● Τώρα βρισκόμαστε στην «επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων της σύμβασης» ●●● Αν αυτό αποτελεί πρόσδοτο ή οπισθοδρόμηση το αφήνουμε να το κρίνετε μόνοι σας ●●● Νίκη της κυβέρνησης του χαρακτήρισε ο Μαριάνο Ραχόι τη συμφωνία

με τις Βρυξέλλες για τη διάσωση των ισπανικών τραπεζών ●●● Σχολή δημούργησε ο Γιωργάκης ●●● Βέβαια, ο Ραχόι κράτησε και την πισινή ●●● Προειδοποίησε ότι η «βοήθεια» δε δ' ανατρέψει την υφεσιακή πορεία, ούτε μα μειώσει την ανεργία ●●● Θα μπορούσε να ονομαστεί και «κυβέρνηση σκασμού» αυτή που προτείνει ο Βενιζέλος ●●● Κυβέρνηση από όλα τα κόμματα (πλην Περισσού και νεοναζί) για να μη διαμαρτύρεται κανένας όντας στην αντιπολίτευση ●●● Μόνο που αν σχηματίσουν τέτοια κυβέρνηση, δα καταρρεύσει σε λίγους μήνες ●●●

◆ «Τη σημερινή δήλωση Γιούνκερ σύμφωνα με την οποία έχει "δει ασθενέστερους Ελληνες να κλαίνε" και δεν έχει "δει κανέναν πλούσιο, κανέναν εφοπλιστή να κλαίει", την αφιερώνουμε στον κ. Σαμαρά και στον κ. Βενιζέλο των οποίων η πολιτική για πολλά χρόνια στην Ελλάδα αφήνει στο απυρόβλητο το μεγάλο πλούτο σε αντίθεση με τον κόσμο της εργασίας και τους συνταξιούχους που διαχρονικά είναι στο στόχαστρο της πολιτικής τους». Ενώ ο Γιούνκερ είναι άμοιρος αυτής της πολιτικής. Αυτός προφανώς ζητούσε να φρολογηθούν οι πλούσιοι, αλλά δεν τον άκουσαν οι Βενιζέλος με τον Σαμαρά! Τι άλλο θ' ακούσουμε από τους σαλταδόρους του ΣΥΡΙΖΑ; (Το σχόλιο έγινε επισήμως από το Γραφείο Τύπου). ◆ «Είναι γελοίο να εμφανιστεί οποιοσδήποτε που δεν εμφανίστηκε στην οποία θα ενημερώσει τους εταίρους και θα ξεκινήσει άμεσα τη διαπραγμάτευση. «Είμαι κι εγώ εδώ!», δήλωσε ο Γιούνκερ στην ομιλία της Κουμουνδούρου στην Αθήνα στις 18 Μαρτίου και να λέει τώρα "είμαι κι εγώ εδώ!"», δήλωσε ο Βενιζέλος, φωτογραφίζοντας την Χρυσοχόιδη και Λοβέρδο, που δεν κατέβηκαν ως υποψήφιοι αρχηγοί του ΠΑΣΟΚ και φωνάζοντας ότι είναι αποφασισμένος να κρατήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ. Το ενδέχομενο να μην έχει κόμμα, αλλά μόνο αρχηγία, δεν το σκέφτεται (τουλάχιστον φωνάχτα). ◆ Εγγραφαν τα «Νέα», επικαλούμενα «καλά πληροφορημένες πηγές» της Κουμουνδούρου: «Σύμφωνα με την κλιμάκωση του σχεδίου, μετά τις προγραμματικές δηλώσεις ο Α. Τσίπρας θα μετάσχει στη Σύνοδο Κορυφής

στην οποία θα ενημερώσει τους εταίρους και θα ξεκινήσει άμεσα τη διαπραγμάτευση. «Η συζήτηση αυτή θα γίνει χωρίς να έχει προηγηθεί καμία μονομερής ενέργεια από πλευράς της Ελλάδος που θα βάλει σε κίνδυνο την παραμονή της χώρας στο ευρώ. Από εκεί αρχίζουν όλα» υπογραμμίζουν οι ίδιες πηγές. Λέτε να είναι υπαρκτές οι «πηγές» ή μούφα; Οι άνθρωποι του Συγκροτήματος είναι αδίστακτοι, αλλά εξίσου αδίστακτοι είναι και οι ΣΥΡΙΖΑίοι, οπότε άντε να βγάλεις άκρη. ◆ Οπως λέει το ρεπορτάριο, όταν ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον αππικάρχη των μπάτσων στη ΓΑΔΑ, τον ρώτησε

σκαλος για να είναι τέλειο το σποτ. Το σποτάκι είναι εξαιρετικά ευμενές προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αδωνις Γεωργιάδης Εμένα με τρομάζει ότι ο κ. Τσίπρας μπορεί και να εννοεί αυτά τα οποία λέει.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Με το ευρώ στα πρόθυρα της κατάφρευτης επανέρχεται η ιδέα για Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, ωστόσο το τίμημα θα είναι για όλους βαρύ.

Καθημερινή

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η στάση του (Τσίπρα) υπαγορεύεται από τις προεκλογικές ανάγκες: το κόμμα του «φαρεύει» ψήφους και επιχειρεί να είναι ευχάριστο σε όσο το δυνατόν περισσότερους, αλλά δεν εννοεί αυτά που λέει. Τα Νέα Νομίζω ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ βάζει νερό στο κραύστου. Αν έλεγε κάποιος πριν από μερικές εβδομάδες ότι ο κ. Τσίπρας θα πήγαινε να συναντηθεί με τους πρεσβυτές του G20 ή πως θα έκανε εθμοτυπική επίσκεψη στη ΓΑ-

ΔΑ και όχι για κάποιο άλλο λόγο, έπειτα από κάποια διαδήλωση, θα του ελεγχονται στην Κουμουνδούρου «είσαι τρελός, είσαι προβότας» ή δεν ξέρω τι άλλο.

Α. Πλαπαδόπουλος (ΔΗΜΑΡ)

Τελείωσε η νοοτροπία των Συριζαίων που σε λίγο θα μας πουν «βάλτε και δυο λαθρομετανάστες στην πόλη σας να τους φιλοξενήσετε». Θα αδειάσει η Ελλάδα από τους λαθρομετανάστες.

Τέρενς Κουκί

Οποιος αρνηθεί να συμμετάσχει στην εθνική διαπραγμάτευση, στην εθνική διάσωση, θα εί-

◆ Το σύνδρομο του μπιφτεκά που δε θέλει να ξαναγυρίσει στο μπιφτεκάδικό του: «Πώς και γιατί το ΠΑΣΟΚ που αναγκάστηκε να υιοθετήσει άκρως αντιδημοφιλή μέτρα τον Μάιο του 2010 κατάφερε να πετύχει

■ Νέα Δημοκρατία

Με σήμα το γκλομπ και υποσχέσεις της πλάκας

Με δυο βασικά όπλα διεξήγαγε την προεκλογική εκστρατεία η ΝΔ. Από τη μια εκστρατεία λάσπης κατά του ΣΥΡΙΖΑ, τις περισσότερες φορές με γκεμπελίστικες μεθόδους. Εντάξει, υπάρχει διγλωσσία, υπάρχουν δηλώσεις του Λαφαζάνη, του Θεωνά και άλλων, υπάρχει αφίσα της ΔΕΑ για διορισμούς, όμως ποτέ ο Τσίπρας δεν μήλησε για είσοδο «των οικογενειών των λαθρομεταναστών» (μήλησε για τις οικογένειες των «νόμιμων» μεταναστών, που ήδη προβλέπεται νομικά) και ποτέ ο Τσίπρας δεν είπε όλ' αυτά που του φορτώνει με δυο και τρία δελτία Τύπου καθημερινά ο Μιχελάκης, αντιγράφοντας τον Γκέμπελης.

Στόχος της ΝΔ είναι να φοβίσει τα πιο συντηρητικά στρώματα, ειδικά στρώματα που ψήφιζαν ΠΑΣΟΚ και προσανατολίζονται προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Το τι θα πετύχει μ' αυτή την εκστρατεία λάσπης στον εκλογικό στίβο θα το ξέρουμε αύριο το βράδυ, όμως το γενικό κέρδος για το σύστημα είναι ήδη ορατό. Απολογούμενος συνεχώς ο ΣΥΡΙΖΑ, έκανε πιο θεωρητικές κωλοτούμπες και έδωσε περισσότερα διαπιστευτήρια στους ιμπεριαλιστές των Βρυξελλών. Εποι, ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό μετατοπίστηκε πιο δεξιά και πολλές από τις προσδοκίες των λαϊκών στρωμάτων συντρίψτηκαν στις μυλόπετρες του «ρεαλισμού» της ευρωπαϊκότητας. Για να το πούμε διαφορετικά, κάποιες αυταπάτες διολύθηκαν πριν ακόμα από τις εκλογές. Ισχώ αυτό να μην κοστίσει τόσο στον ΣΥΡΙΖΑ (δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε αν θα χάσει από τ' αριστερά), επειδή σύμβουλος ψήφου είναι η απελπισία και η λογική του μικρότερου κακού, σήγουρα όμως προσφέρει υπηρεσίες στο σύστημα, τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα που θα βασιλέψει η απογοήτευση, το «όλοι ίδιοι είναι» και η παραιτηση.

Το δεύτερο στοιχείο στην προεκλογική τακτική της ΝΔ είναι η καλλιέργεια του φόβου στους «νοικοκυράσιους» και η προβολή εφιαλτικών καταστατικών μέτρων, στο όνομα της «πάταξης της εγκληματικότητας», της «πάταξης λαθρομετανάστευσης» και της «πάταξης της ανομίας», στην οποία περιλαμβάνονται οι λαϊκές κινητοποιήσεις (γι' αυτά γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 16). Στό-

χος της ΝΔ είναι να υπέρκεράσει όλα τα ακροδεξιά μορφώματα που βρίσκονται στα δεξιά της (Καρμένος, νεοναζί, Λάρος, Μάνος-Τζήμερος) και να μαζεύει ψήφους απ' αυτά, προβάλλοντας την ίδια απένταση.

Ομως, η ΝΔ δεν μπορούσε να πάει στις εκλογές μόνο με αρνητική-λασπολογική προπαγάνδα κατά του ΣΥΡΙΖΑ και με καταισταλτικές-φασίζουσες κορόνες. Επρεπε να βάλει και οικονομικό «άρωμα», να τονώσει την «αντιτιμηνιακή» της ρητορική, που τόσο είχε απονίσει μετά την είσοδο της στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου, να δειξει ότι όταν μιλά για αναδιαπραγμάτευση του Μνημόνιου όχι μόνο το εννοεί, αλλά το εννοεί με συγκεκριμένα μέτρα. Εποι, ο επιτελείς της Ρηγιλής επεξεργάστηκαν το «Εθνικό σχέδιο έξόδου από την κρίση» με τα περιβόητα «18 μέτρα πολιτικής», που παρουσίασε ο Σαμαράς στις 31 Μάη, στην αίθουσα του ΕΒΕΑ.

Πριν δούμε τις μπούρδες των 18 μέτρων (γιατί μπούρδες είναι), ας δούμε τα «εργαλεία» με τα οποία θα χρηματοδοτηθεί η περιβόητη «ανάκαμψη». Είναι τα 12,5 δισ. του ΕΣΠΑ για την επόμε-

νη τριετία, η άφθονη ρευστότητα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις μετά την ανακεφαλάσσωση των τραπέζων και τα 4,5 δισ. που χρωστάει το κράτος στον ιδιωτικό τομέα και τα οποία θα επιστρέψει. Αυτά είναι τα εργαλεία που παρουσίασε ο Σαμαράς και γι' αυτό μιλάμε για προεκλογικές μπούρδες.

Τα 12,5 δισ. του ΕΣΠΑ υπήρχαν και τα υπόσχονται από τον Ιούλη του 2011, τότε που ο Σόιμπλε (ναι, ο Σόιμπλε, όχι ο Ολάντ) μήλησε πρώτος για ένα «νέο σχέδιο Μάρσαλ» για την Ελλάδα. Κάθε φορά που φλυαρούν για την ανάπτυξη, θυμούνται τα 12,5 δισ. του ΕΣΠΑ, τα οποία παραμένουν πάντα στη θέση τους. Τι μπορεί να γίνει; Να ξαναρχίσουν τα έργα σε καναδύ αυτοκινητόδρομους (πιέζει και μερίδα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου που συμμετέχει στις κατάπτυστες «ουμβάσεις παραχώρησης») και να εργαστούν για κάποιο διάστημα μερικές εκαποντάδες εργάτες με εξευτελιστικά μεροκάματα και εργασιακές σχέσεις «κινέζικου» τύπου.

Η άφθονη ρευστότητα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι σκέτο παραμύθι. Και αυτό το έχουμε ξανακού-

σει, όταν η κυβέρνηση Παπαδήμου, τον Αύγουστο-Σεπτέμβρη του 2010 έδινε νέες εγγυήσεις στις τράπεζες για να δανειστούν με 1% από τον ΕΚΤ, υπό τον «όρο» ότι θα διοχετεύσουν το μεγαλύτερο μέρος της ρευστότητας στην «πραγματική οικονομία». Τι έκαναν οι τράπεζες το χρήμα που δανείστηκαν; Το δάνεισαν στο ελληνικό κράτος, στο πλαίσιο του δυσβάσταχτου βραχυχρόνιου δανεισμού, με επιτόκια πάνω από 4,5% (δανείστηκαν με 1% με την εγγύηση του ελληνικού κράτους και το δάνεισαν με επιτόκιο υπερτετραπλάσιο). Να τελεώνουμε, λοιπόν, μ' αυτό το παραμύθι. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις παραπαίουν επειδή έπεσε κατακόρυφα η καταναλωτική δυνατότητα των εργαζόμενων. Καμιά τράπεζα δε θα τις δανείσει για να φυτοζωήσουν για λίγο διάστημα αικόμια και μετά να βαρέσουν κανόνι. Ορος για να κινηθεί η αγορά δεν είναι η δανεισική ρευστότητα, αλλά η ζήτηση. Και η ζήτηση εξαρτάται από τα μεροκάματα, τους μισθούς και τις συντάξεις. Οσο αυτά παραμένουν στα τάρταρα, η αγορά δεν πρόκειται ν' ανέβει και βέβαια οι τράπεζες δεν είναι κορόιδα να μοιράσουν επισφαλή δάνεια.

Οσο για τα 4,5 δισ. που χρωστά το κράτος, για να τα δώσει πρέπει να τα έχει. Κι αν τα έχει και τα δώσει, μεγάλο μέρος θα πάει σε πληρωμή χαρατσιών, το δε υπόλοιπο θα μπαλώσει τρύπες. Δεν φτάνει για ν' ανεβάσει το ΑΕΠ ούτε κατά τα ένα δέκατα.

Για να καταλάβουμε τη μπουρδολογία των «18 μέτρων», αρκεί να σχολιάσουμε την υπόσχεση Σαμαρά για δημιουργία 150.000 θέσεων εργασίας σ' ένα χρόνο από σήμερα! Οι περισσότερες θα δημιουργηθούν, λέει, στην οικοδομή, γιατί οι τράπεζες θα έχουν ρευστότητα και θα ξαναδώσουν στεγαστικά δάνεια! Και ποιοι θα τα πάρουν; Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και τις ΔΕΚΟ που τους πετσόκωφαν τους μισθούς ή οι άνεργοι και οι υποαπασχολούμενοι του ιδιωτικού τομέα;

Οσο για τα υπόλοιπα ταξίματα (επαναφορά χαμηλών συντάξεων, αύξηση αφορολόγητου, μείωση συντελεστών ΦΠΑ κ.λπ.), μήπως μπορεί ο Σαμαράς να μας πει τα «ισοδύναμα» μέτρα με τα οποία θα πείσει την τρόικα να συμφωνήσει; Γιατί άραγε το αποφεύγει;

■ Το κόστος των σαπταδορισμών

Τι είναι τελικά αυτός ο Ιρικράτης Αμυράς που ενέσκυψε ως σημαίνον πρόσωπο στην κεντρική πολιτική σκηνή; Είναι απλώς κάποιος από τους αρκετούς πολιτικά «σαλταρισμένους»; Είναι «κάτι άλλο» (ο νοών νοείτω); Ή μήπως και τα δύο (έχει ξαναπαραπορθεί);

Και γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει. Αν πλησίαζε, για παράδειγμα, εμάς, θα είχε φύγει πιεζόλας με την πρώτη. Για λόγους πολιτικής προστασίας μας και μόνο. Ο τύπος αυτός, όμως, ανεξαρτήτως πολιτικού παρελθόντος, έστησε μια διαδικτυακή τηλεοπτική πλατφόρμα από την οποία παρήλασαν κορυφαία στελέχη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ (συμπεριλαμβανόμενου του ίδιου του Τσίπρα), αλλά και στελέχη της ακραίας εθνικιστικής πτέρυγας της ΝΔ, όπως ο παρακοιμώντος του Σαμαρά, Φαήλος Κρανιδιώτης.

Δεν χρειάζεται να πούμε ότι η προπαγάνδα που έστησε το επιπτελείο της ΝΔ ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ έχει όλα τα χαρακτηριστικά του γκεμπελισμού. Ανακάλυψαν, άλλωστε, τον Αμυρά στο πλαίσιο της καμπάνιας για τον ΣΥΡΙΖΑ που... «υποθάλπει την τρομοκρατία». Θεωρούμε αστείο και να το συζητήσουμε. Ειδικά για τον ΣΥΡΙΖΑ. Για μας ένα ερώτημα μόνο υπάρχει: γιατί οι ΣΥΡΙΖΑίοι νταραβερίστηκαν (σε όποιο βαθμό νταραβερίστηκαν) με έναν άνθρωπο σαν τον Αμυρά; Εναν χρυσαίο εθνικιστή, αν μη τι άλλο; Εφαρξαν καθόλου τις απόψεις του ή όχι; Αν τις έφαξαν, πώς δεν είχαν κανένα πρόβλημα να εμφανίζονται στο ιντερνετικό κανάλι ενός χυδαίου εθνικιστή με φασιζουσες-ρατσιστικές απόψεις;

Η απάντηση είναι, νομίζουμε, απλή. Την εποχή της «πλατείας» ο Αμυράς κατέφερε να πλασφιριστεί σαν ένας από τους αστέρες των «ογανακτισμένων». Και οι ΣΥΡΙΖΑίοι, πολιτικά αδίστακτοι, σαλαταρόι χωρίς αρχές, έκαναν νταραβέρι με τον οποιονδήποτε, χωρίς να πολυνοίαζονται για το ποιος είναι και τι εκφράζει. Να «τρουπώσουν» ήθελαν και να βγάλουν πολιτική υπεραξία. Ο Αμυράς έφτασε στο παραπέντε των ψηφοδελτίων του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε φρίνεται ότι κάποιος που ήξερε περί τίνος πρόκειται χτυπήση της καμπάνια και τον έβγαλαν, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή.

■ Τους εξαφάνισαν

Στην αρχή αυτής της δεύτερης προεκλογικής περιόδου, ο Τζήμερος με τον Μάνο έπλεαν σε πελόγη ευτυχίας. Τα ΜΜΕ τους αντιμετώπιζαν σαν ανερχόμενη πολιτική δύναμη, τ

Μπορεί η «διάσωση» της Ισπανίας, με την παροχή 100 δισ. ευρώ για την ανακεφαλαίωση των ιστονικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να προκάλεσε αισθήματα ανακούφισης στις «αγορές», απομακρύνοντας τον κίνδυνο της «κατάρρευσης» του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, ή αλήθεια όμως είναι πως η κοινοτική αλληλεγγύη που εκφράστηκε για μια ακόμα φορά (στο κεφάλαιο βέβαια) δεν είναι σήμουρο ότι θα καταφέρει ν' ανακόψει την πτωτική πορεία του τραπεζικού τομέα στην Ευρώπη.

Η απαισιοδοξία που αποτυπώθηκε στην τελευταία τριμηνιαία έκθεση της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (BIS), στην οποία αναφερθήκαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο, εκφράστηκε και στην τελευταία ομιλία της διευθύντριας του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ, την προηγούμενη Παρασκευή (8/6) στη Νέα Υόρκη. Η Λαγκάρντ επεσήμανε ότι «τα νέα δεν είναι καλά», μετά τα απογοητευτικά στοιχεία για την ανάπτυξη στις ΗΠΑ, προειδοποίησε ότι «οι παγκόσμιοι κίνδυνοι αυξάνονται ξανά» με «την κρίση στον τομέα του ευρώ να εξακολουθεί να είναι η πιο άμεση και πιεστική απειλή» και ότι «υπάρχει κίνδυνος οι συνθήκες να γίνουν ακόμα χειρότερες»^[1].

Η Λαγκάρντ επανέλαβε αυτό που έχει πει σε προηγούμενες ομιλίες της. Οτι «αν η ανάπτυξη προκύψει πιο αδύναμη από το αναμενόμενο, οι χώρες θα πρέπει να επιμείνουν στην ανακοίνωση οικονομικών μέτρων, αντί οικονομικών στόχων – όπως λένε οι οικονομολόγοι, θα πρέπει ν' αφήσουν τους αυτόματους μηχανισμούς σταθεροποίησης να λειτουργήσουν». Τι σημαίνει αυτό; Οτι ακόμα κι αν οι στόχοι για μείωση των ελλειμμάτων δεν επιτευχθούν, σημασία έχει να εφαρμοστούν τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, τα οποία θα οδηγήσουν αυτόματα στην επιβολή της κινεζοποίησης στις εξαρτημένες χώρες και του δραστικού περιορισμού των εργατικών δικαιωμάτων στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις. Γ' αυτό και η Λαγκάρντ επεσήμανε την αναγκαιότητα που αποφασιστικής προόδου στις δομικές μεταρρυθμίσεις. Για να μην έχει κονένιας αμφιβολία τι εννοεί, η Λαγκάρντ αναφέρθηκε σε απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας και προϊόντων για να «μεταφέρουν το πυρσό της ανάπτυξης πέρα από την άμεση στήριξη από τις μακροοικονομικές πολιτικές».

Το πρόβλημα όμως των διαχειριστών των συμφερόντων του κεφαλαίου (όπως η Λαγκάρντ) είναι ότι κανένας σχεδιασμός δεν είναι εφικτός. Γιατί οι στόχοι που έθεσε για την αναμόρφωση του χρηματοοικονομικού συστήματος (1. Ενίσχυση των εργαλείων – χρηματοδοτικών μηχανισμών για τη διεύθετη της κρίσης, με ταυτόχρονη επιτάχυνση της οικονομικής ένωσης της Ευρώπης. 2. Βελτίωση της «αρχιτεκτονικής» του χρηματοοικονομικού συστήματος, μέσω της βελτίωσης των κανόνων, των ελέγχων και των κινήτρων για την «υπευθυνότητα» του ιδιωτικού τομέα) δεν είναι παρά το κερασάκι στην τούρτα της άγριας επιθεσης του κεφαλαίου στην εργασία. Γιατί, όπως επισημάνωμε στο προηγούμενο φύλλο, αυτό που αποκαλύπτεται ότι κυριαρχεί στην παγκόσμια οικονομία, ακόμα και μέσα από τα επίσημα στοιχεία κεφαλαιοκρατικών οργανισμών (όπως η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών - BIS)

Αλληλεγγύη στο κεφάλαιο, σιδερένια φτέρνα για τον εργάτη (4)

Πίνακας 1: Ονομαστικές αξίες παραγώγων που εμπορεύονται στις διεθνείς αγορές (σε τρισ. δολάρια)

	Δεκ. 2007	Ιανυ. 2008	Δεκ. 2008	Δεκ. 2009	Δεκ. 2010	Δεκ. 2011	Συνολική μεταβολή 2007-2011
Εξωγρηματιστηριακά (over the counter derivatives)	595.7	672.6	547.4	603.9	601.0	647.8	8.7%
Μεταβολή		12.9%	-18.6%	10.3%	-0.5%	7.8%	
Χρηματιστηριακά	79.07	57.74	57.72	73.16	67.95	56.56	-28.5%
Μεταβολή		-27.0%	-0.1%	26.8%	-7.1%	-16.8%	

Πηγή: Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών (BIS) - Τετραμηνιαίες εκθέσεις - Πίνακας 19 & 234

Πίνακας 2: Διεθνής θέση⁽¹⁾ τραπεζών ανά εθνικότητα μητρικής τράπεζας (στοιχεία εινεργητικού σε δισ. δολάρια)

ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ	Δεκ. 2007	Δεκ. 2008	Δεκ. 2009	Δεκ. 2010	Δεκ. 2011	Συνολική μεταβολή 2007-2011
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	6242.4	5263.5	4869	4279.6	3962.9	-36.5%
Μεταβολή		-15.7%	-7.5%	-12.1%	-7.4%	
ΓΑΛΛΙΑ	4179.5	4017.9	4331.6	4315.6	3696.4	-11.6%
Μεταβολή		-3.9%	7.8%	-0.4%	-14.3%	
ΙΣΠΑΝΙΑ	864.9	926.5	1017	798.2	735.9	-14.9%
Μεταβολή		7.1%	9.8%	-21.5%	-7.8%	
ΙΤΑΛΙΑ	1028.5	1130.3	1015	942.9	900.3	-12.5%
Μεταβολή		9.9%	-10.2%	-7.1%	-4.5%	
ΙΑΠΟΝΙΑ	2865.7	3137.2	3215.4	3655.3	3989	39.2%
Μεταβολή		9.5%	2.5%	13.7%	9.1%	
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	2605.1	2162.2	1961.5	1432.1	1479.2	-43.2%
Μεταβολή		-17.0%	-9.3%	-27.0%	3.3%	
ΕΛΒΕΤΙΑ	4370.1	3030.3	2504.3	2503.5	2477.8	-43.8%
Μεταβολή		-30.7%	-17.4%	0.0%	-1.0%	
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	4090.8	3876.8	3903.6	4554.3	4603.6	12.5%
Μεταβολή		-5.2%	0.7%	16.7%	1.1%	
ΗΠΑ	3437.3	3591.1	3704.9	4107.4	4522.1	31.6%
Μεταβολή		4.5%	3.2%	10.9%	10.1%	
Σύνολο μια τις παραπάνω εινάρεια χώρες	29684.3	27135.8	26522.3	26588.9	26367.2	-11.2%
Μεταβολή		-8.6%	-2.3%	0.3%	-0.8%	
ΌΛΕΣ ΟΙ ΧΩΡΕΣ	37329.4	34793.4	33755.1	33831.5	34120	-8.6%
Μεταβολή		-8.8%	-3.0%	0.3%	0.8%	
Ποσοστό των παραπάνω εινάρεια χωρών από τα σύνολο για όλες τις χώρες	79.5%	78.0%	78.6%	78.5%	77.3%	

(*) Η διεθνής θέση περιλαμβάνει τα δάνεια που έχουν δάσσει σε εν λόγω τράπεζες στο εξωτερικό υπό αποικιαδήποτε μορφή και σε όλα τα νομίσματα και τα δάνεια που έχουν δάσσει σε θυγατρικές τους στο εξωτερικό σε ένα νομίσματα.

Πηγή: Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών (BIS) - Τετραμηνιαίες εκθέσεις - Πίνακας 84

δεν είναι παρά η ανισομετρία στην ανάπτυξη και η αναρχία στην παραγωγή. Στοιχεία που κάνουν αδύνατο τον οποιοδήποτε ελεγχό στην παραγωγή των κρίσεων που τα εμπορεύονται μέσω των χρηματιστηρίων έπεισαν κατά 28.5% μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα!

Τι είναι τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα; Οπως τα χρηματιστηριακά παράγωγα, είναι και αυτά διμερείς οικονομικές συμφωνίες, η αξία των οποίων καθορίζεται από την τιμή ενός άλλου εμπορεύματος – από εμπορεύσιμες μετοχές και ομόλογα μέχρι αγροτικά προϊόντα και μέταλλα – με τη διαφορά ότι οι δοσοληψίες δεν γίνονται σε οργανωμένα χρηματιστήρια αλλά σε εξωτερικό (με οποιαδήποτε μορφή, ομολογιακά κτλ.) καθώς και τα δάνεια που έδωσαν οι θυγατρικές τους στο εξωτερικό, δηλαδή όλες τις πηγές εισοδήματος των τραπεζών στο εξωτερικό, των οποίων το κέρδος προκύπτει από το γεγονός ότι δανείζουν με τόκο υψηλότερο απ' αυτόν που δανείζονται.

Τι προκύπτει από τον πίνακα; Οτι οι τράπεζες της Γερμανίας, της Ολλανδίας και της Ελβετίας συμμετάνωσαν σημαντικά τα δάνεια που έδωσαν στο εξωτερικό (σε ένεση τράπεζες ή επιχειρήσεις) την τελευταία τετραετία (σημειώνοντας μειώσεις της τάξης

του 36.5%, 43.3% και 43.2% αντίστοιχα). Αντίθετα, οι ΗΠΑ και η Ισπανία ενίσχυσαν τις θέσεις τους στο εξωτερικό (αυξάνοντας τα δάνεια που έδωσαν κατά 31.6% και 39.2% αντίστοιχα). Το ίδιο έκαναν και οι τράπεζες της Βρετανίας, που αύξησαν τη διεθν

Λεφτά υπάρχουν... για τις τράπεζες!

Μπορεί η κυβέρνηση Ραχού να παίρνει μέτρα για άγριες περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες (Παιδεία, Υγεία κτλ.), μπορεί οι τράπεζες να έχουν ήδη τοπεύσει «ζεστό χρήμα» στα πλαίσια της χρηματοδότησής τους από την EKT (1 τρισ. σε χαμηλότοκα τριετή δάνεια που τα δάνειζαν με τη σειρά τους με επιτόκιο πάνω από 6% φορές μεγαλύτερο), λεφτά όμως πάντοτε υπάρχουν για τις τράπεζες! 40 δισ. ευρώ υπολόγιζε το ΔΝΤ ότι χρειάζονται οι ισπανικές τράπεζες, 100 δισ. θα δώσουν οι... γαλαντόμοι Ευρωπαίοι! Κι αυτό για να «διασώσουν» το ισπανικό τραπεζικό σύστημα, το οποίο την τελευταία τετραετία (2007-2011), όπως αναφέρουμε σε γειτονική στήλη, διογκώθηκε κατά 600 δισ. ευρώ (δηλαδή πάνω από 30 φορές η αύξηση του ισπανικού ΑΕΠ την ίδια χρονική περίοδο) και τοπέωσε πολλά από την κομπίνα με τις πωλήσεις κατοικιών (όπως Αμερική...).

Ομως, μαζί με τα 100 δισ. ευρώ έρχονται και οι «άντρες με τα μαύρα», όπως τους χαρακτήρισε ο υπουργός Οικονομικών Κριστόπουλος Μοντέρο την προηγούμενη βδομάδα. Ο γερμανός ομόλογός του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε ξεκαθάρισε ότι θα εγκατασταθεί και στην Ισπανία τρόικα, από την Κομισιόν, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ, για να ελέγξει την εφαρμογή του προγράμματος. Γιατί φυσικά υπάρχει και πρόγραμμα που θα πρέπει να εφαρμοστεί για να «ανασυγκροτηθούν» οι τράπεζες. «Οποιος δίνει τα λεφτά του δίνει τα δίνει τζάμπτα», δήλωσε ο περιβόητος Αλμούνια. Και ο νοών νοείτω...

Αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις ΗΠΑ-Πακιστάν

Ο Λευκός Οίκος ανακοίνωσε στις 10 Ιουνή ότι αποσύρει την ομάδα των διαπραγματευτών του από το Πακιστάν, μετά την αποτυχία των διαπραγματεύσεων με την πακιστανική κυβέρνηση να καταλήξουν σε συμφωνία για να ξανανοίσουν τα πακιστανικά σύνορα για τον ανεφοδιασμό των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν. Τα σύνορα έχουν κλείσει από τον περασμένο Νοέμβρη, μετά από αμερικάνικη αεροπορική επίθεση σε πακιστανικό συνοριακό φυλάκιο που προκάλεσε το θάνατο 24 στρατιωτών, με αποτέλεσμα να παραμένουν από τότε εγκλωβισμένα στο έδαφος του Πακιστάν χιλιάδες φορτηγά και κυρίως βυτιοφόρ-

ρα με καύσιμα με προορισμό τα στρατεύματα κατοχής στο Αφγανιστάν.

Εκτοτε ο ανεφοδιασμός γίνεται με υπερδιπλασία κόστος, από βορρά, μέσω της κεντρικής Ασίας, του Καυκάσου και της Ρωσίας, ενώ την περασμένη βδομάδα το ΝΑΤΟ υπέγραψε συμφωνίες με το Καζακστάν, το Ουζμπεκιστάν και το Κιργιστάν, που επιτρέπουν να χρησιμοποιηθεί το έδαφός τους για την απόσυρση των νοτιούχων οχημάτων και του στρατιωτικού εξοπλισμού από το Αφγανιστάν ενώψει της σχεδιαζόμενης ολοκλήρωσης των στρατιωτικών επιχειρήσεων μέχρι το τέλος του 2014.

Η πακιστανική βουλή με απόφασή της έχει θέσει ως όρο για να ξαναοί-

ξει ο συνοριακός δρόμος τη δημόσια συγγνώμη του Λευκού Οίκου για το θάνατο των 24 στρατιωτών και τον τερματισμό των επιθέσεων με τηλεκατευθυνόμενα αμερικάνικα αεροσκάφη στις φυλετικές περιοχές του βορειοδυτικού Πακιστάν, που έχουν προκαλέσει το θάνατο εκατοντάδων αμάχων και τροφοδοτούν συνεχώς με νέο αίμα τους ισλαμιστές αντάρτες καθώς και τα αντιαμερικάνικα αισθήματα του πακιστανικού λαού.

Ο Λευκός Οίκος απορρίπτει και τους δύο όρους. Αρνείται να εκφράσει δημόσια συγγνώμη, γιατί ισχυρίζεται ότι έγιναν λάθη και από τις δύο πλευρές, και κλιμακώνει τις στοχευμένες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

τελευταία τετραετία (κατά 600 δισ. ευρώ) μέσα στην Ευρωζώνη. Οι ιταλικές το αύξησαν κατά το ίδιο περίπου ποσοστό και απόλυτο αριθμό (660 δισ. ευρώ ή 19.5%). Από κοντά οι γαλλικές τράπεζες αύξησαν μέσα σε τεσσερα χρόνια το ενεργητικό τους κατά το αστρονομικό ποσό των 1.28 τρισ. ευρώ (18%), που ισοδύναμει με το 70% σχεδόν του ΑΕΠ της Γαλλίας το 2007! Ομως, για τις γερμανικές τράπεζες η αύξηση ήταν πιο περιορισμένη (801 δισ. ευρώ ή 10.5%).

Τραπεζικές φούσκες

Ενα ακόμα πρόγραμμα που φαίνεται από τον Πίνακα 3 είναι η τεράστια διόγκωση του τραπεζικού τομέα εντός της Ευρωζώνης. Κοιτάξτε την τελευταία στήλη του Πίνακα 3. Σ' αυτήν αποτυπώνεται ο λόγος της αύξησης του ενεργητικού των τραπεζών προς την αύξηση του ΑΕΠ για την ίδια χρονική περίοδο (Δεκέμβρης 2007 - Δεκέμβρης 2011). Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η αύξηση του ενεργητικού (των χρημάτων δηλαδή που δάνεισαν οι γερμανικές τράπεζες) την τετραετία 2007-2011 ήταν 5.6 φορές μεγαλύτερη (800.9/142.3) από την αύξηση του γερμανικού ΑΕΠ την ίδια χρονική περίοδο!

Για τις δε ισπανικές τράπεζες, που τώρα χρειάζονται «βοήθεια», τα χρήματα που δανείστηκαν και δάνεισαν (600 δισ. ευρώ) μεσούντης της κρίσης, ήταν πάνω από 30 φορές περισσότερα από την αύξηση του ΑΕΠ της Ισπανίας το ίδιο χρονικό διάστημα (2007-2011)! Τελος, ενώ η αύξηση του ΑΕΠ των χωρών της Ευρωζώνης από το 2007 μέχρι το 2011 ήταν 476 δισ. ευρώ, η συνολική αύξηση του ενεργητικού των τραπεζών το ίδιο χρονικό διάστημα ήταν 4.04 τρισ. ευρώ, δηλαδή 8.5 φορές μεγαλύτερη!

Υπερεθνικές ολοκληρώσεις ή εθνικοί ανταγωνισμοί;

Τα παραπάνω στοιχεία δείχνουν ότι η «υπερεθνική ολοκλήρωση» ή ένας σύγχρονος «υπερ-ιμπεριαλισμός» είναι ανέφικτος στην εποχή μας. Αυτό που κυριαρχεί είναι ο αδυσώπητος ανταγωνισμός των κρατών, που απο-

τελούν τον «συλλογικό καπιταλιστή» και το καθένα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της δικής του κεφαλαιοκρατίας. Αυτός ο ανταγωνισμός οδύνεται ολοένα, γιατί εξελίσσεται πάνω στη βάση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, από την οποία μαστίζονται οι περισσότερες καπιταλιστικές οικονομίες του πλανήτη. Κι αυτό είναι που αποσταθεροποιεί κάθε προσπάθεια για σταθερότητα του συστήματος παγκόσμια. Οσοι διαδίδουν ότι η κρίση θα ξεπεράσει μέσω της χρηματοδότησης, είτε της συνεργασίας των κρατών της ΕΕ, σπέρνουν αυτοπάτες στο «πόπολο» προς άγραν ψήφων.

Για να το πούμε πιο απλά, το βασικότερο πρόβλημα της Γερμανίας δεν είναι ότι χειροτερεύει η διεθνής θέση των τραπεζών της σε εξωτερικό. Μεγαλύτερο πρόβλημα είναι αυτό που αναφέρει σε πρόσφατο δημοσίευμά του το Spiegel: «Ακόμα και η γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία, με ιδιαίτερα εξογιωγική βάση, τυπικά κακομιθημένη από την επιτυχία, σημείωσε ορισμένες μεγάλες καθυστερήσεις το Μάρτιο. Συγκρινόμενη με τον ίδιο μήνα του περασμένου χρόνου, η εγχώρια παραγωγή μειώθηκε κατά 17%, ενώ οι εξαγωγές έπεισαν κατά 13%.

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν μπορεί παρά να είναι αρνητική και μόνο εξαιτίας του γεγονότος ότι έχει πέσει τόσο χρήμα στις τράπεζες αλλά το πρόβλημα δεν λύνεται (πάνω από 1 τρισ. ευρώ χαμηλότοκα δάνεια είχει δώσει η EKT ως τώρα, 489 δισ.

στις 21/12/11 και 530 δισ. στις 29/2/12).

Γιατί δεν λύνεται το πρόβλημα; Πρώτ' απ' όλα, γιατί το πρόβλημα είναι στην ίδια την καπιταλιστική παραγωγή, δεν είναι απλά νομισματικό. Οταν οι καπιταλιστές αναζητούν το μέγιστο κέρδος, ρίχνονται στα τάρταρα την τιμή της εργατικής δύναμης, που είναι το μόνο εμπόρευμα που φτηναίνει τόσο πολύ, και μεταφέρονται την παραγωγή τους στις χώρες της Ασίας (Κίνα) για να εκμεταλλεύονται σε βαθμό δουλείας το εργατικό τους δυναμικό, επόμενο είναι η ανεργία να φουντώνει στην Ευρώπη και η κατανάλωση να πέφτει, αφού σκοντάφτει στην περιορισμένη αγοραστική δυνατότητα των εργαζόμενων, που θα είναι ακόμα πιο περιορισμένες. Δημιουργείται έτσι ένας φαύλος κύκλος από τον οποίο δε θα υπάρξει έξοδος, αν η εργατική τάξη δε σπάσει τις αλυσιδές της, ανατρέποντας τον καπιταλισμό με τη βίᾳ. Διαφορετικά, πρέπει να περιμένει τα χειρότερα...

Κώστας Βάρλας
Παραπομπές
[1] <http://www.imf.org/external/np/speeches/2012/060812a.htm>.
[2] Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών - τριμηνιαίες εκθέσεις (http://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt1206.htm).
[3] http://www.ecb.int/stats/money/aggregates/bsheet/html/outstanding_amounts_T00.A.Z5.0000.en.html.
[4] Αρθρο με τίτλο «το τέλος των γερμανικών αυταπατών», Spiegel, 6/5/2012.

Πίνακας 3 : Ιστορικές μεταβολές συναλλαγών (ενεργητικό/παθητικό) ευρωπαϊκών τραπεζών (εκτός της EKT και των υπόλοιπων κεντρικών τραπεζών) εντός της Ευρωζώνης (σε δισ. Ευρώ)

ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ	Δεκ. 2007	Δεκ. 2008	Δεκ. 2009	Δεκ. 2010	Δεκ. 2011	Συνολική μεταβολή 2007-2011		Άριθμηση ΑΕΠ 2007-2011	Άριθμηση ενεργητικού τραπεζών σε σχέση με την αύξηση του ΑΕΠ την περιοδεία 2007-

Κόκκινες γραμμές

«Προκειμένου να μην υπάρξει καμία αμφιβολία, το κόμμα μου –ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ– είναι αποφασισμένο να κρατήσει την Ελλάδα εντός της Ευρωζώνης». Ετσι αρχίζει το άρθρο που έγραψε ο Τσίπρας για τους Financial Times. Δεν έχει νόημα να θυμίσουμε εδώ όλες τις κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ, που το τελευταίο δεκαπενθήμερο θυμίζει αθλητή της ενόργανης γυμναστικής. Το καινούργιο είναι αυτό που προσέθεσε ο Τσίπρας στη διακαναλική συνέντευξη που έδωσε την περασμένη Τρίτη στο Ζάππειο. Προεξόφλησε ότι οι κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ, που απλά θα μετονομάσει το Μνημόνιο σε «εθνικό σχέδιο ανάπτυξης», έχουν ήδη τη λαϊκή έγκριση, τη λαϊκή αποδοχή, γιατί ο λαός είναι ώριμος και αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες! Η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ εξισώνεται ήδη από τώρα με λευκή επιταγή!

Αυτή που γράγορη προσαρμογή έχει την εξήγηση της, που δεν είναι άλλη από το τεράστιο κοινωνικό κενό. Υποτίθεται ότι οι αυριανές εκλογές είναι οι πιο κρίσιμες μετά τη λήξη του β' παγκόσμιου πολέμου, αλλά χαρακτηρίζονται από πολιτική αδιαφορία και κοινωνική απάθεια. Ο λαός, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι έχουν μετατραπεί σε απλούς ψυφοφόρους, χωρίς γνώση και κρίση, οι οποίοι θα επιλέξουν είτε κυριεύεται από το φόρο είτε με τη λογική του «μικρότερου κακού», αδιαφορώντας αν το «μικρότερο κακό» θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη κοινωνική καταστροφή.

Σ' αυτό το κοινωνικό περιβάλλον είναι εύκολο να γίνουν γράγορα οι πολιτικές κωλοτούμπες. Ας αναλογιστούμε και πάλι ότι πριν ένα χρόνο, στο πλαίσιο του αυθόρυπτου και γεμάτου αυταπάτες «κινήματος των αγανακτισμένων», κυριαρχούσε το σύνθημα «πάρτε το Μνημόνιο και φύγετε από δω», ενώ τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ διεκδικεί την εξουσία στο όνομα και εκείνου του κινήματος με βασικό σύνθημα «επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων της δανειακής σύμβασης» και «πάσσο θυσία στο ευρώ». Ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ, είτε κερδίσει είτε χάσει τις εκλογές, έχει προσφέρει μια τεράστια υπηρεσία στο σύστημα, μετατοπίζοντας την «κόκκινη γραμμή» πολύ πιο δεξιά απ' όσο βρισκόταν μέχρι τώρα.

Μιλώντας για την αυριανή μέρα, το κάλεσμά μας είναι ΑΠΟΧΗ, ως απάντηση σε όλ' αυτά που μπχανεύονται σε βάρος μας. Εκείνο που μετράει, όμως, είναι τι θα κάνουμε τη μεθαυριανή μέρα, για ν' αρχίσει να γίνεται συνείδηση πλατιά πως η διέξοδος ή θα είναι ανατρεπτική-επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Για ν' αρχίσει να οργανώνεται η αντεπίθεση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και τους διαχειριστές της. Για να πάρουν μπροστά οι διαδικασίες για μια άλλη μορφή οργάνωσης, της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης, που θα τραβήξει πραγματικές και όχι εικονικές κόκκινες γραμμές.

Μια πολιτική ήττα δεν φέρνει την καταστροφή. Η λογική της ήττας, όμως, αποτελεί καταστροφή και πρέπει να ξεφύγουμε έγκαιρα απ' αυτή.

Όταν λιντσάρισαν τους μετανάστες, δεν μιλησα, γιατί ήμουν Ελλήνες εργάτης.
Όταν λιντσάρισαν εμένα δεν υπήρχε κανείς για να μιλήσει...

Εννοείται πως η Αστυνομία ούτε ονόματα των συλληφθέντων νεοναζί έδωσε ούτε φωτογραφίες, ζητώντας πληροφορίες από τους πολίτες.

■ Και ο Ομπάμα ΣΥΡΙΖΑ:

Γιατί όχι, και ο Ομπάμα ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ! Μας το είπε, εμμέσως πλην σαφώς, ο Τσίπρας από το προεκλογικό μπαλκόνι της Καβάλας: «Δεν είμαστε οι μόνοι που ζητάμε ορθολογισμό και ρεαλισμό από τις πολιτικές ηγεσίες της Ευρώπης. Μόλις, χτες, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα, διατύπωσε την αμφιβολία του για την ορθότητα της ευρωπαϊκής πολιτικής σπηλαίης χρέους της Ευρωζώνης!»

Προσέξτε τις λέξεις που χρησιμοποιήσε: «օρθολογισμό» και «ρεαλισμό». Τόσο γενικόλογες, τόσο ασαφείς που να χωράνε μέσα τους τα πάντα. Οποιονδήποτε συνδιασμό. Γι' αυτό συνοδεύεται με αναφορά στον Ομπάμα. Τον ηγέτη του παγκόσμιου χωροφύλακα, του παγκόσμιου ληστή, του παγκόσμιου τρομοκράτη. Ο Τσίπρας έχει γενικά μια αδυναμία στους ηγέτες του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Στη συνέντευξη που έδωσε στο CNBC αμέσως μετά τις εκλογές της 6ης Μάη εξέφρασε το δαυμασμό του για τον πρόεδρο Ρουσεβέλτ. Τώρα επικαλείται τον Ομπάμα, στο όνομα του «օρθολογισμού» και του «ρεαλισμού». Και βέβαια, όλες αυτές οι αναφορές κάθε άλλο παρά τυχαίες είναι. Αποκαλύπτουν τη βαθύτερη ουσία μιας συντριπτικής σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής. Πέραν, δε, αυτού, αποτελούν και υποβολή διαπιστευτήριων στην πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμη, που γνωρίζουμε πολύ καλά ότι διαδραματίζει σοβαρότατο ρόλο στην εξέλιξη των ελληνικών πολιτικών πραγμάτων. Για να κυβερνήσεις πρέπει «να περάσεις από την πρεσβεία» κι αυτό το ξέρουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι, όπως το ξέρει [και το έχει εφαρμόσει με δρησκευτική ευλάβεια] κάθε ελληνική αστική πολιτική δύναμη.

■ Μάταιος κόπος

Σαν μπακάλης της τρόικας, με αυδαίρετους υπολογισμούς όπως πάντα και χωρίς καμιά τεκμηρίωση, ο Σαχινίδης ανέλαβε να «ποσοτικοποιήσει» τα μέτρα που προτίνουν η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ, για να καλλιεργήσει τη γνωστή τρομοκρατία των αριθμών: αν εφαρμοστούν αυτά τα μέτρα και σταματήσει η χρηματοδότηση από τη δανειακή σύμβαση, δε δύουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις.

Μόνο που ο κόπος του είναι μάταιος. Ακόμα και σωστά να είναι τα ποσοτικά μεγέθη που παρουσιάζει [ην σίγουρα δεν είναι], κανένας δεν τον πιστεύει. Γιατί απλούστατα τα ίδια λένε οι Πασόκοι εδώ και δυο χρόνια για να δικαιολογήσουν τα βάρβα-

ρα μιλάμε για ένα κόμμα που διεκδικεί ψήφους.

Εντονούσια στον Λαζαρίδη, που δέχεται επίδεση

από μοναρχοφασίστα τρομοκράτη πρέπει να δίνει την απόντηση που αξίζει.

■ Σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου

Μιλάνε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου; Εξαρτάται από το πότε απαγχονίστηκε ο μακαρίτης. Εγραψε ο «Ριζοσπάστης» (12.6.12): «Το μοντέρνο παραμύθι, που αναπαράγουν σε όλους τους τόνους τα κόμματα του «ευρωμονόδρομου», όπι τάχα η ανεργία θα αντιμετωπίσει με τα μεγάλα έργα που δα γίνουν στον τομέα της πράσινης ανάπτυξης, όπως, π.χ., οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, καταρρέει με πάταγο κάτω από το βάρος της ίδιας της πραγματικότητας. Τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι παρά τον πατωτικό των εκατοντάδων εκατομμυρίων που διοχετεύονται από το κράτος για την ενίσχυση των επιχειρηματικών οικίλων που δραστηριοποιούνται σ' αυτούς τους τομείς, οι νέες δέσεις εργασίας είναι

ρα προσεχτικοί όταν γράφουν τέτοια σχόλια, γιατί έχουν τη φωλιά τους λεωραμένη. Μήπως μπορούν να μας πουν πόσες δέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν στην περιβόλητη «Τυποεκδοτική ΑΕ», όταν εισέπραξε παχυλότατες και προκλητικότερες κρατικές επιχορηγήσεις; Το δυμίζουμε εμείς, ανατρέχοντας στο αρχείο της «Κ»: Το Νοέμβρη του 2006 [επί κιβέρνησης ΝΔ], με απόφαση του υπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ 1762, 5.12.2006] η Τυποεκδοτική ΑΕ υπήρχη στις διατάξεις του «καναπετζιακού» νόμου για επένδυση 1.098.560 ευρώ, εκ των οπίων τα 329.568 ευρώ κρατική επιχορήγηση (30% της επένδυσης). Με την επένδυση αυτή υποτίθεται ότι δα δημιουργούνταν πέντε (αριθμός 5) νέες δέσεις απασχόλησης! Το Δεκέμβρη του 2006, η

■ Αλλα τα μάτια του πλαγού...

Παντού όπου η χίπη δολοφονία ή μοναρχοφασίστας ληστής και βιαστής, παντού όπου ο μαυρομετάπτης τρομοκράτης σηκώνει το οπλισμένο χέρι του αδάφορο αν κρατά όπλο, πιστόλι, μαχαίρι, σιδερογροδία, κλομπ, βούρδουλα, ξύλο είτε πέτρα για να χτυπήσει πρέπει το χέρι αυτό να πέφτει χάρμα μαυριδήποτε και αν είναι, πρέπει το έγκλημά του να το πληρώνει με τη ζωή του.

Κάθε δημοκρατικός πολίτης, που δέχεται επίδεση από μοναρχοφασίστα τρομοκράτη πρέπει να δίνει την απόντηση που αξίζει.

Νίκος Ζαχαριάδης

Ριζοσπάστης, Τετάρτη 12/12/1945, σελ. 1

Αλλοι καιροί; Σίγουρα, αλλά μπορεί κανείς να βρει αναλογίες.

Αλλα ήδη; Σίγουρότατα, δεδομένου ότι τότε δα μιλούσαμε για ένα επαναστατικό κομμουνιστικό κόμμα και τον ηγέτη του, ενώ σήμερα μιλάμε για ένα αστροφορμιστικό κόμμα με μια περιδεή, νομιμόφρονα και δουλική ηγεσία. Τότε δα μιλούσαμε για ένα κόμμα που προετοιμάζεται για την επανάσταση, ενώ σήμερα μιλάμε για ένα κόμμα που διεκδικεί ψήφους.

επιχείρηση του Περισσού πήρε νέο πακέτο, τριπλάσιου ύψους (ΦΕΚ 569, 20.4.2007). Υπήρχη πάλι στον «αναπτυξιακό» νόμο, για επένδυση ύψους 3.367.944 ευρώ, εκ των οποίων 1.010.383 ευρώ κρατική επιχορήγηση (30%). Νέες δέσεις εργασίας (κρατημένες) εφτά (αριθμός 7)!

■ Καθαριτιδία

«Ακούστηκε κανένα κόμμα να λέει στους ψηφοφόρους ότι ο μόνος τρόπος διάσωσης της ελληνικής οικονομίας είναι η σκληρή δουλειά από όλους; (...) Ζήτησε κανείς από τους πολίτες να δουλεύουν περισσότερο (...) να περιορίσουν τον τρόπο της ζωής τους, να καταναλώνουν ό,τι παράγεται εδώ, να σέβονται τους άλλους λαούς και τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας;».

Σε ποια χώρα ζει ο αρδρογράφος των «Νέων» [Γ. Λακόπουλος] που έγραψε τα παραπάνω σε άρδρο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Δουλειά»; Στην Ελλάδα ζει και ξέρει πολύ καλά για το ενάμισι εκαπομμύριο ανέργων, για τις εκαντοντάδες χιλιάδες που εργάζονται με μερική απασχόληση, εκ πειροπής εργασία, ωρομίσθιο κ.λπ. Ξέρει πολύ καλά πόσο έχει πέσει και συνεχίζει να πέφτει η λαϊκή κατανάλωση. Κι όμως, με απύδμενο δράσος ζητά προκλητικά να πούμε στους άνεργους και τους υποαπασχολούμενους ότι πρέπει να δουλεύουν περισσότερο (λες και είναι επιλογή τους η ανεργία και η υποαπασχόληση) και στις λαϊκές οικογένειες που κόβουν και τα στοιχειώδη, να περιορίσουν τον τρόπο ζωής τους. Ποτέ δεν έλειψαν τα καθάρματα και τα καθαριτιδία απ' αυτόν τον τόπο.

■ Πολύ κλάμα

Πόσο πήραν οι... ΣΥΡΙΖΑίοι της Γαλλίας στον πρώτο γύρο των βουλευτικών εκλογών; Μόλις 6,91%. Δηλαδή, λίγο πάνω από το μισό από το ποσοστό που πήρε ο υποψήφιός τους Ζαν-Λικ Μελανσόν στον πρώτο γύρο των προδρικών εκλογών. Ο ίδιος ο Μελανσόν, καβαλημένο καλάμι προφανώς, πήγε ν' αντιπαρατεθεί με τη Μαρίν Λεπέν στην εκλογική της περιφέρεια, που ήταν εκλογική περιφέρεια και του πατέρα της. Το αποτέλεσμα ήταν να υποστεί προσωπική συντριβή. Η Λεπέν διπλασίασε το ποσοστό που είχε πάρει στον πρώτο γύρο το 2007 παίρνοντας 42,36% και δ' αναμετρήθη στο δεύτερο γύρο με τον δευτεροκλασάτο σοιαλδημοκράτη Κεμέλ που πήρε 23,5%, ενώ ο Μελανσόν έμεινε τρίτος και μπουκάλι με 21,48%. Ετσι, το «Μέτωπο της Αριστεράς» δια μπει στη νέα γαλλική Βουλή χωρίς τον Μελανσόν, που δήλωσε περίλυπος και σκυδρωπός ότι έχασε το τολμηρό του στοίχημα να κερδίσει στην έδρα της τη Λεπέν!

Κατά τα άλλα, ο «νέος άνεμος» που πνέει στη Γαλλία (όχι ακόμα στην Ευρώπη) είναι καθαρά σοιαλδημοκρατικός. Μέχρι και απόλυτη πλειοψηφία στη γαλλική Βουλή «χτυπούν» στο δεύτερο γύρο οι σοιαλδημοκράτες. Αν το πετύχουν, δεν είναι πολιτικά παντούναμοι, αφού για πρώτη φορά μετά από έναν αιώνα δια έλγουν Προεδρία, Βουλή και Γερουσία.

■ Τιμωρία

Οι Νεοδημοκράτες έχουν ψάξει τα πάντα, προκειμένου να διεύρουν την αρνητική δισαφημιστική καμπάνια τους ενάντια στο ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ που τα λέμε, δεν ήταν και τόσο δύσκολο να βρουν δηλώσεις του Λαφαζάνη ενάντια στη συμμετοχή στην Ευρωζώνη και υπέρ της επιστροφής στη δραχμή. Είναι απόψεις που τις εξέφραζε για μια ολόκληρη περίοδο ο δεωρούμενος ως άτυπος ηγέτης του «αριστερού ρεύματος» του ΣΥΝ. Φυσικά, οι Νεοδημοκράτες διάλεξαν σκόπιμα τέτοιες δηλώσεις του Λαφαζάνη από τη εμφάνισή του στο διαδικτυακό κανάλι του περιβόλου Αμυρά. Και ο μεν Λαφαζάνης απάντησε ότι αυτές ήταν οι προσωπικές του απόψεις και όχι οι δέσεις του ΣΥΡΙΖΑ (αλήθεια, σήμερα ποιες είναι οι δέσεις του Λαφαζάνη;), όμως αυτό δεν κρίθηκε αρκετό. Ανατέθηκε στον Παπαδημούλη να εμφανιστεί και με ύφος παιδιονόμου να βάλει τον Λαφαζάνη... τιμωρία.

Πρώτα πήρε αυστηρό ύφος, δηλώνοντας πως «όλοι γνωρίζουν ότι πρόκειται για προσωπικές, μειοψηφικές απόψεις». Μετά πήρε το ύφος του στοργικού γονιού: «Ομως, δεν έχουμε κανένα σκοπό τον Παναγιώτη Λαφαζάνη, παρότι έχει μειοψηφικές δέσεις σε ορισμένα δέματα, να τον στείλουμε σπίτι του. Ισα ίσα, τον δεωρούμε άξιο και χρήσιμο στέλεχος». Στο φινάλε, πάλι με αυστηρό ύφος, ανακοίνωσε την τιμωρία: «Ο Παναγιώτης, έχοντας αυτή την προσωπική άποψη, δε δείνει ο άνδρωπος που δα εκφράζει την πολιτική μας στα δέματα της οικονομικής πολιτικής ή των σχέσεων με την Ευρώπη!».

Ποιος είναι ο Παπαδημούλης και ανακοινώνει το ρόλο που δα έχει κάθε στέλεχος; Ο... Παπαδημούλης. Εκείνος που «πούλησε» την τελευταία σπιγμή τον Κουβέλη και δεν έφυγε με τους υπόλοιπους της «ανανεωτικής πτέρυγας» που έφτιαζαν τη ΔΗΜΑΡ και έκτοτε είναι το στέλεχος που «ερμηνεύει» επί το δεξιότερο όλη την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς, όμως, έχουμε μια απορία. Στην «Αθηναΐδα» ο Λαφαζάνης παρουσίασε το πρόγραμμα κοινωνικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ (εργασιακά, πρόνοια κ.λπ.). Αυτό το κομμάτι είναι ή όχι άμεσα συνδεδεμένο με την οικονομική πολιτική;

Τριπλό σάλτο και άφογη προσγείωση στο παρκέ

«Να διασφαλίσουμε ότι τις επόμενες μετά τις εκλογές μέρες –ό,τι αποτελέσμα και να ξουμε και ό,τι αντιθέσεις και να υπάρξουν– θα υπάρξει μια σύμπνοια σε ορισμένα θέματα, στην κατεύθυνση να μην επιτρέψουμε να γίνουν σπέκουλες από κερδοσκόπους και μ' αυτά τα δεδομένα επίσης να ζητήσουμε, ότι μέχρι να μπούμε σε λογικές αναδιαπραγμάτευσης ή ακύρωσης ή ό,τι γίνει το Μνημόνιο, ό,τι είναι να γίνει θα τρέξει, εκτός από πράγματα τα οποία επιδεινώνουν την ύφεση. Δηλαδή εννοώ να διασφαλίσουμε ότι θα έρθει η δόση των 4 δισ. που είναι να έρθει, με τη γνωστή διαδικασία. Δεν έχουμε ενδείξεις ότι από το εξωτερικό θα υπάρξουν γεγονότα τέτοια που να αποσταθεροποιούν την κατάσταση».

Αποκαλυπτικός όσο ποτέ άλλοτε ο επικεφαλής της οικονομικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Δραγασάκης, μιλώντας στη διαδικτυακή τηλεόραση του EURO2day.gr, περιγράφει μια διαδικασία εντελώς διαφορετική απ' αυτή που περιγράφει ο Α. Τσίπρας από τα προεκλογικά μπαλκόνια. Μια διαδικασία πιστής εφαρμογής του Μνημονίου, μέχρι «να μπούμε σε λογικές αναδιαπραγμάτευση». Με στόχο να έρθει καταρχήν η δόση των 4 δισ. ευρώ! Η συγκεκριμένη απάντηση δόθηκε σε ερώτηση που αφορούσε τις δυνατότητες χρηματοδότησης που θα έχει μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προκειμένου να εφαρμόσει το πρόγραμμά της. Οι δυνατότητες χρηματοδότησης, λοιπόν, εξαρτώνται απόλυτα από τα 4 δισ. ευρώ του δανείου

ου από την τρόικα και γ' αυτό «ό,τι είναι να γίνει θα τρέχει».

Επειδή, όμως, αυτά τα 4 δισ. θα πάνε για την αποπληρωμή παλαιότερων δόσεων δανείων, είναι φανερό ότι και η συνέχιση της κυβερνητικής θητείας του ΣΥΡΙΖΑ θα εξαρτάται από τις επόμενες δόσεις. Γιατί δεν πρόκειται ν' ανοίξουν ξαφνικά κάποιοι εισωτερικοί κρουνοί χρηματοδότησης. Αρα, «ότι είναι να γίνει θα τρέχει» και στη συνέχεια.

Αναφοριέται κανείς με τι δυνατότητες διαπραγμάτευσης θα πάει στις Βρυξέλλες μια κυβέρνηση «πης Αριστερά», όταν από τώρα διακηρύσσει πρώτο ότι έχει ανάγκη τις δόσεις της δανειακής σύμβασης και δεύτερο ότι απορρίπτει κάθε ιδέα εξόδου από την Ευρωζώνη; Φυσικά, οι ιμπεριαλιστές του γαλλογερμανικού άξονα ενδεχομένως να επιτρέψουν κάποια μέτρα, όπως η επαναφορά των βασικών της ΕΓΣΣΕ, με τον όρο όμως ότι θα εφαρμοστεί αυστηρά το υπόδομό της.

Για να είμαστε ακριβείς, και ο Τσίπρας απέχει στρογγυλέψει τις ομιλίες του από τα μπαλκόνια, ενώ στις συνεντεύξεις του ξεχνά να μιλήσει για «ακύρωση του Μνημονίου». Οταν τον ρωτούν, προτιμά να μιλά για «αντικατάσταση του Μνημονίου με ένα εθνικό πρόγραμμα ανασυγκρότησης», δηλαδή για μετονομασία του Μνημονίου, σύμφωνα με τη λογική των «ισοδύναμων μέτρων», όπως την περιέγραψε ο Δ. Παπαδημούλης. Στον Δρα-

γασάκη, όμως, έχει ανατεθεί το καθήκον να δίνει τις απαραίτητες διαβεβαιώσεις στους ιμπεριαλιστές πιστωτές και στην κεφαλαιοκρατία. Προσέξτε πόσο ωραία τα είπε στην ίδια συνέντευξη: «Σε αντίθεση με τους νεοφιλεύθερους που θεωρούσαν το ιδιωτικό και με κάποιους άλλους που θεωρούσαν το κρατικό, εμείς είμαστε αντιδοματικοί. Λέμε λοιπόν, ότι αν εξασφαλιστούν κάποια στοιχείωδη πράγματα, αυτό που λέμε γραφειοκρατία ή αυτό που λέμε χωροταξία και χρήσεις γης, αυτό που λέμε υποδομές σύγχρονες που να συνδέουν την εγχώρια οικονομία με τη διεθνή, εάν υπάρχουν ολ' αυτά, τότε μη σας φανεί παράξενο, μια κυβέρνηση πης Αριστεράς που προέρχεται από αποφύη αριθμητικής. Με μια φράση τα έχει πει όλα: «Δεν το θέλω το Μνημόνιο, δεν μου άρεσε, γ' αυτό και το καταψήφισα καθώς και τους εκτελεστικούς εφαρμοστικούς νόμους, αλλά από εκεί και πέρα ξέρω ότι μια μονομερής καταγελία του Μνημονίου σημαίνει άνοιγμα της πόρτας για να αποχωρίσει είτε οικειοθέλως η Ελλάδα είτε εκ των πραγμάτων από την ευρωζώνη».

Και πόσο αυστηρά προειδοποιεί τους εργαζόμενους να μην κάνουν όνειρα: «Πυρήνας του δικού μας προγράμματος είναι ριζοσπαστικός, όπως λέ

«Από το Βερολίνο εκτοξεύτηκε αχτές η προεκλογική κορώνα της κυρίας Μέρκελ. Οπι, δήθεν, η πήρηση του Μνημονίου είναι πρωτόθεση για τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη. Πού το βρήκε αυτό γραμμένο; Ποιο άρθρο των ευρωπαϊκών Συνθηκών θέτει ως πρωτόθεση για τη συμμετοχή στην Ευρωζώνη τα Μνημόνια της λιτότητας;». Αναψε και κόρωσε και πάλι, από το προεκλογικό μπαλκόνι της Καβάλας αυτή τη φορά (9.6.12), ο Αλ. Τσίπρας, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά πόσο αδίστακτοι απατεώνες είναι οι ΣΥΡΙΖΑίοι.

Η Μέρκελ, βέβαια, δεν θα του απαντήσει. Απαντήσαμε εμείς, αναλυτικότατα, στο προηγούμενο φύλλο. Απαντάμε για μια ακόμη φορά, συνοπτικά, προσθέτοντας μερικά επιπλέον στοιχεία. Ακόμη και αν ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγελεί τη δανειακή σύμβαση, που πάει πακέτο με το Μνημόνιο (που δε θα τα καταγγελεί, βέβαια), το Μνημόνιο θα παραμείνει, γιατί έχει ενσωματωθεί αυτούσιο σε Αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ.

Αυτό αναφερόταν ήδη στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου, με το οποίο εγκρίθηκαν δανειακή σύμβαση και Μνημόνιο-2 (ψηφίστηκε και αποτελεί το νόμο 4046/2012), αλλά οι ΣΥΡΙΖΑίοι αποκρύπτουν αυτό το γεγονός. Ανέφερε η αιτιολογική έκθεση:

«Όλα τα εξαιρετικού χαρακτήρος μέτρα που λαμβάνει η χώρα στο πλαίσιο αυτό ενσωματώνονται σε αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ, οι οποίες εκδύονται στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος της ΕΕ, διαδικασία στην οποία ενταχθήκαμε τον Απρίλιο του 2009. Οι αποφάσεις αυτές του Συμβουλίου της ΕΕ, καθόσον μας αφορά, βρίσκουν διπλό έρεισμα στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ):

– Αφενός στο άρθρο 126 παρ. 9 της ΣΛΕΕ, που αφορά σε μέτρα που καλείται να λάβει η χώρα μας στο πλαίσιο της διαδικασίας μείωσης του υπερβολικού ελλείμματος της...

– Αφετέρου στο άρθρο 136 παράγραφος 1 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ, που προβλέπει τη δυνατότητα θέσπισης ειδικών μέτρων μόνο για τα κράτη μελή με νόμισμα το ευρώ, προκειμένου να ενισχυθεί ο συντονισμός και η εποπτεία της δημοσιονομικής τους πειθαρχίας (...).

Συμπερασματικά, οι αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ, που προσδίδουν ενσωματική νομιμότητα στα μέτρα που λαμβάνει η χώρα μας στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσφρογής της, τροποποιούνται και επικαιροποιούνται κατόπιν της αξιολόγησης της προείδες εφαρμογής του προγράμματος μας από την Τρόικα ενώπιο της εκταμίευσης κάθε νέας δόσης από το πρόγραμμα χρηματοδότησης της οικονομίας μας.

Κατά συνέπεια, και τα νέα μέτρα (σ.σ. το Μνημόνιο-2) που η κυβέρνηση συμφώνησε να ληφθούν με τους εταίρους μας και το ΔΝΤ, στο πλαίσιο του νέου οικονομικού προγράμματος της χώρας, το οποίο θα χρηματοδοτηθεί με το ποσό των 130 δισ. ευρώ περίπου, θα ενσωματωθούν σε νέα απόφαση του Συμβουλίου της ΕΕ, η οποία θα εκδοθεί στη βάση ακριβώς των άρθρων 126 παρ. 9 και 136 παρ. 1 α)

■ Χοντραίνει το ψέμα ο ΣΥΡΙΖΑ

Η λύση ή θα είναι ανατρεπτική ή δε θα υπάρξει

της ΣΛΕΕ, καθιστώντας την νομιμότητα των μέτρων αυτών αδιαμφισβήτητη από την άποψη του ευρωπαϊκού δικαίου».

Οπως αποκαλύψαμε στο προηγούμενο φύλλο, το Μνημόνιο με όλες τις επικαιροποιήσεις του, έχουν περάσει σε Αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ, οι οποίες είναι οι 2010/320/ΕΕ (8.6.2010), 2010/486/ΕΕ (7.9.2010), 2011/57/ΕΕ (20.12.2010), 2011/257/ΕΕ (7.3.2011), 2011/734/ΕΕ (12.7.2011) και 2011/791/ΕΕ (8.11.2011). Το Μνημόνιο-2 έχει ενσωματωθεί ολόκληρο στην Απόφαση 2012/211/ΕΕ (13.3.2012) του Συμβουλίου.

Όλες αυτές οι αποφάσεις έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, όπως λέγεται, στην οποία έχει υποχθεί η Ελλάδα από το 2009. Δηλαδή, το Μνημόνιο δεν αποτελεί μόνο όρο μιας δανειακής σύμβασης, αλλά αποτελεί και κοινοτική υποχρέωση της Ελλάδας, βάσει της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ, επειδή το έλλειμμα είναι πάνω από το 3% του ΑΕΠ. Θυμίσαμε, επίσης, στο προηγούμενο φύλλο, ότι μόλις στις 30 Μάη, το Συμβούλιο της ΕΕ απτήθυνε προς την Ελλάδα την υπ' αριθμ. SWD(2012)307 «Σύσταση σχετικά με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Ελλάδας του 2012», η οποία, αφού θυμίσει τα σχετικά με την καινούργια δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο-2, καταλήγει: «Το ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΕ ΣΥΝΙΣΤΑ στην Ελλάδα: Να εφαρμόσει τα μέτρα που θεσπίζονται στην απόφαση 2011/734/ΕΕ του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 2011, όπως τροποποιήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2011 και στις 13 Μαρτίου 2012, και στο Μνημόνιο συνεννόησης για τους ειδικούς όρους της οικονομικής πολιτικής, το οποίο υπεγράφη στις 14 Μαρτίου 2012».

Επειδή ο Τσίπρας χτυπάει από τα προεκλογικά μπαλκόνια και ρωτάει τη Μέρκελ «που το βρήκε γραμμένο», να του πούμε εμείς που είναι γραμμένο. Οχι πως δεν το ξέρουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι, αλλά κακώνονται πως δεν το έδρουν. Σε βάρος της Ελλάδας εφαρμόζεται το άρθρο 126 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ (Συνθήκη Λειτουργίας Ευρωπαϊκής Ενωσης), που προβλέπει:

«9. Εάν ένα κράτος μέλος επιμένει να μην εφαρμόζει τις συστάσεις του Συμβουλίου, τότε το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να ειδοποιήσει το κράτος μέλος να λάβει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος την οποία το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή. Σε αυτή την περίπτωση,

το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος αυτό, να υποβάλλει εκθέσεις σύμφωνα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για να εξετάσει τις προσπάθειες προσαρμογής που καταβάλλει αυτό το κράτος μέλος».

Σ' αυτή τη διαδικασία βρίσκεται η Ελλάδα από το 2009, όταν το έλλειμμα ξεπέρασε το 3% του ΑΕΠ. Τα μέτρα που βάσει των Αποφάσεων του Συμβουλίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 126 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ, πρέπει να λάβει η Ελλάδα είναι αυτά που προβλέπονται στο Μνημόνιο-1 (και τις επικαιροποιήσεις του) και στο Μνημόνιο-2. Ολα, δίχως καμιά εξαιρέση. Και αυτό το κρύβουν όλοι. Κρύβουν, δηλαδή, ότι το Μνημόνιο είναι «ντουμπλάρα»: και όρος της δανειακής σύμβασης και σύνολο μέτρων που επιβάλλονται από το Συμβούλιο στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος.

Ναι, αλλά δεν υπάρχει κανένα άρθρο που να επιτρέπει να διάχουν την Ελλάδα από το ευρώ, λένε κάποιοι ΣΥΡΙΖΑίοι. Σωστά. Στη ΣΛΕΕ δεν προβλέπεται διαδικασία αποτομπής κράτους-μέλους. Προβλέπεται, όμως, διαδικασία με την οποία μπορούν να σε ανογκάσουν όχι απλά να φύγεις μόνος σου, αλλά κυριολεκτικά να το βάλεις στα πόδια. Ας δούμε τι προβλέπει το ίδιο άρθρο (άρθρο 126 ΣΛΕΕ), στην παράγραφο 11:

«11. Το Συμβούλιο, εφόσον ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με απόφαση που έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 9, μπορεί να αποφασίσει να εφαρμόσει ή να ενισχύσει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

– να απαιτήσει να δημοσιεύει το εν λόγω κράτος μέλος πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες ορίζει το Συμβούλιο, προτού εκδώσει ομολογίες και χρεόγραφα,

– να καλέσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να αναθεωρήσει την πολιτική δανεισμού που ασκεί εναντί του εν λόγω κράτους μελους.

– να απαιτήσει από το εν λόγω κράτος μέλος να καταθέσει απόκατα στην Ενωση ποσό κατάλληλου ύψους, έως ότου, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, διαρθωθεί το υπερβολικό ελλείμμα,

– να επιβάλει πρόστιμα εύλογου ύψους».

Αν, λοιπόν, μια χώρα επιπέδου Ελλάδας «τους κουνηθεί», κατά το κοινώνιο λεγόμενο, μπορούν να τη στραγγαλίσουν, κλείνοντας τις κάνουλες και επιβάλλοντάς της πρόστιμα. Αυτό δεν συνέβη ποτέ μέχρι τώρα, γιατί καμιά χώρα δεν τόλμη-

σε να «κουνηθεί» στο ιμπεριαλιστικό διευθυντήριο. Αν, όμως, τολμήσει να το κάνει, με τον τρόπο που το λέει ο Τσίπρας από τα μπαλκόνια, αν τολμήσει να αγνοήσει σειρά Αποφάσεων του Συμβουλίου (δηλαδή το Μνημόνιο), τότε ο πελεκυς θα πέσει βαρύς και αυτή η χώρα δε θα μπορεί ν' αντέξει χωρίς δικιά της νομιμοτική πολιτική, χωρίς τη δυνατότητα, δηλαδή, να κόψει πληθωριστικό χρήμα.

Και κάτι ακόμα. Αρθρο 126, παράγραφος 13 της ΣΛΕΕ: «Το Συμβούλιο, όταν θεσπίζει τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 6 έως 9, 11 και 12, αποφασίζει χωρίς να λαμβάνει υπόψη τη ψήφο του μελους του Συμβουλίου που εκπροσωπεί το εν λόγω κράτος μέλος. Σε όλες αυτές τις αποφάσεις, η Ελλάδα δε θα έχει ούτε δικαιώματα ψήφου! Θα αποφασίζουν να επιβάλουν δέσμευση ποσού απόκατας ή και πρόστιμο και η Ελλάδα δε θα έχει δικαιώματα ψήφου. Λέτε να έχουν κανένα δισταγόμο να το κάνουν; Ή θα σεβαστούν τη δημοκρατία και τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, όπως λέει ο Τσίπρας; Ή μήπως φυσάει κανένας

■ Δόγμα Βίσμαρκ από τον Ολάντ

Σιδερένια γροθιά σε βελούδινο γάντι

Το δόγμα Βίσμαρκ (σιδερένια γροθιά σε βελούδινο γάντι) εφαρμόζει ο Φρανσουά Ολάντ, ο οποίος προγραμματοποίησε μια τελευταία (καίρια; θα δείξει...) παρέμβαση στις ελληνικές εκλογές, τέσσερις μέρες πριν το άνοιγμα της κάλπης. Τι επεδίωξε ο Ολάντ; Να βάλει το δίλημμα «ευρώ ή δραχμή» στην κορυφή της εκλογικής ατζέντας. Το είπε ευθέως: οι Ελληνες στις 17 Ιουνίου θ' αποφασίσουν αν θέλουν να παραμείνουν στο ευρώ.

Για τον εαυτό του, βέβαια, επέλεξε το ρόλο του καλού μπάτσου. Ο ίδιος δε θέλει να φύγει η Ελλάδα από το ευρώ, αλλά υπάρχουν οι κακοί που τεριμένουν την ευκαιρία: «Η πλήρης ακύρωση του Μνημο-

νίου θα θεωρηθεί από πολλές χώρες της ευρωζώνης ως ρήξη» και «θα υπάρξουν χώρες εντός της ευρωζώνης που θα προτιμήσουν να τερματίσουν την παρουσία της Ελλάδας στην ευρωζώνη».

Κι ενώ η ΝΔ έσπευσε να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία, με δίλημμα του Μιχελάκη που κατήγγειλε τον Τσίπρα ως «εκπρόσωπο του λόγου της δραχμής», από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ είχαμε την απόλυτη αμηχανία. Η μόνη αντίδραση που ακούσαμε ήταν του Βούτση στον Real FM, που είπε ότι η συνέντευξη Ολάντ «ήταν σε θετική κατεύθυνση».

Αυτή ήταν και η μεγάλη επιτυχία της παρέμβασης Ολάντ. Ν' αναγκάσει τους ΣΥΡΙΖΑίους,

αντί να τον καταγγείλουν για ωμή παρέμβαση στις ελληνικές εκλογές, να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να μιλούν για «θετική κατεύθυνση». Αρά, ν' αναγνωρίζουν ότι το δηλημμα «μέσοις ή έξω από το ευρώ», που έθεσε ο Ολάντ είναι υπαρκτό και απλά να βάζουν τον εαυτό τους στην πλευρά του ευρώ. Βέβαια, το προηγούμενο βράδυ ο Τσίπρας άλλα έλεγε. Οτι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος, γιατί αν φύγει η Ελλάδα από το ευρώ την επόμενη μέρα θα διαλυθεί η ευρωζώνη! Ομως, το γεγονός ότι μιλώντας στην Πάτρα παρουσίασε ως πρότυπό του τον δεξιό Ραχόι λέει πολλά. «Το όχι στο Μνημόνιο του κεντροδεξιού Ραχόι στην Ισπανία είναι το όχι

στο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Το όχι του Σαμαρά πης Ισπανίας απομονώνει τον Σαμαρά πης Ελλάδας! Φυσικά, η κυβέρνηση Ραχόι έχει ήδη πάρει σκληρά μέτρα λιτότητας, ενώ θα της επιβληθεί και επιπροπεί από τρόικα, αλλά για τους δημιαργούς αυτά δεν μετράνε. Ο Τσίπρας είναι με τον Ραχόι και όχι με τους ανθρακωρύχους της Αστούριας, που συγκρούονται καθημερινά με τα ΜΑΤ που στέλνει ο Ραχόι, με χημικά και πλαστικές σφράρες.

Ο Ολάντ κατάφερε να βάλει την τελευταία σφραγίδα σε μια αντιδραστική προεκλογική ατζέντα. Από τη μια έχουμε ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ με τη δήθεν αναδιαπραγμάτευση του

Μνημόνιου και από την άλλη έχουμε τον ξεδοντιασμένο «αντιμημονιακό» ΣΥΡΙΖΑ, «χωρίς τσαμπουκάδες», με το Μνημόνιο «να τρέχει μέχρι ν' αρχίσει η αναδιαπραγμάτευση», με διάθεση «να πείσει τους εταίρους» κλπ. Οποιος και να κερδίσει αύριο, έχει ήδη δεσμευτεί ότι δεν πρόκειται να κάνει τίποτα χωρίς πρώτα να περάσει από το τραπέζι των Βρυξελλών. Ο χαλός είναι έτοιμος και θα σερβιριστεί από Δευτέρα στον ελληνικό λαό. Μόνο τον σεφ δεν ξέρουμε, αλλά αυτό ενδιαφέρει τα κόμματα, όχι το λαό. Αρκεί να αναλογιστούμε πόσο ελάχιστα μετατοπίστηκαν προς τ' αριστερά («επαναδιαπραγμάτευση») ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και πόσο πολύ με-

τατοπίστηκε προς τα δεξιά ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα σ' ένα μήνα.

Αυτή η μετατόπιση, που δημιούργησε τον χυλό για τον οποίο λέγαμε, διευκόλυνε τους χειρισμούς των μπεριαλιστών ηγετών του γερμανογαλλικού άξονα. Βεβαίως προτιμούν να βγει πρώτο κόμμα η ΝΔ, την οποία γνωρίζουν καλά, και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ τον οποίο ακόμα δεν έχουν γνωρίσει για να μπορούν να εμπιστευθούν απόλυτα. Έχουν, όμως, πλέον τη βεβαιότητα (όπως την έχουν και ο Λαλιώτης με τον Λιβάνη), ότι έστω και μέσα από κάποιες τριβές, τα συμφέροντά τους στην Ελλάδα δεν πρόκειται να κινδυνέψουν, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ «δεν είναι φιλοευρωπαϊκή, αλλά ευρωπαϊκή δύναμη».

■ Απέργια Ανθρακωρύχων στην Ισπανία

Η εργατική αντίθεση στο προσκήνιο

Περισσότεροι από 10.000 διαδηλωτές προεύτηκαν στις 31 Μάη στο κέντρο της Μαδρίτης, ανταποκρινόμενοι σε κάλεσμα των συνδικάτων των ανθρακωρύχων, με αίτημα ν' αποσυρθεί το σχέδιο της κυβέρνησης που προβλέπει περικοπές 63% στο κρατικό πρόγραμμα επενδύσεων για την εξορυκτική βιομηχανία ανθρακα (από 300 000 εκατ. ευρώ που είναι σήμερα η κρατική επιδότηση μείωσης της σε 110 εκατ.). Οι περικοπές εντάσσονται στο νέο πακέτο λιτότητας ύψους 27 δισ. ευρώ που έχει εξαγγείλει ο δεξιός πρωθυπουργός της Ισπανίας Μαριάνο Ραχόι. Ο προκάτοχος του Ραχόι, σοσιαλιστής Χοσέ-Λουΐς Θατσατέρε, είχε εφαρμόσει τον προηγούμενο χρόνο πακέτο περικοπών συνολικού ύψους 15 δισ.

Οι εξαγγελθείσες περικοπές, εφόσον υλοποιηθούν, θα σημάνουν απολύσεις χιλιάδων ανθρακωρύχων από το σταδιακό κλείσιμο περίπου 40 ανθρακωρυχείων που έχουν απομείνει στην Ισπανία, ορισμένα από τα οποία βρίσκονται στη βιομηχανική περιοχή της Καταλωνίας και στην Αραγωνία, και την απώλεια επιπλέον χιλιάδων θέσεων εργασίας στον ισπανικό βορρά που «ζει και αναπνέει» από τη συγκεκριμένη βιομηχανία. Η πορεία στη Μαδρίτη κατέληξε σε εκτεταμένες συγκρούσεις με την αστυνομία και σε συλλήψεις ανθρακωρύχων έξω από το υπουργείο Βιομηχανίας.

Την επομένη, πρώτη του Ιούνη, πάνω από 8.000 ανθρακωρύχοι στην επαρχία Αστούριας και στην γειτονική Λεόν κατέβηκαν σε απεργία διάρκειας, αποκλείοντας κεντρικές οδικές αρτηρίες στο βορρά καθώς και σιδηροδρόμους, στήνοντας οδιοφρόγματα και περιμένοντας την αναμέτρηση με τις δυνάμεις καταστολής. Η κεντρική πλατεία του Οβιέδο, της πρωτεύουσας της Αστούριας, καταλή-

φθηκε από τους απεργούς και μετατράπηκε σε κέντρο προπαραγάνδαις, δράσης και αντι-πληροφόρησης των απεργών. Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι στα μέσα μεταφοράς σ' ολόκληρη την επαρχία. Η κυβέρνηση εβγαλεί ειδικά οχήματα στο Οβιέδο, συνοδεία αστυνομίας, για την εξυπηρέτηση του κοινού.

Σ' αυτή τη φάση, η κυβέρνηση Ραχόι, ενόψει και της ένταξης της Ισπανίας στο μηχανισμό στήριξης, προκειμένου να δείξει στους πιστωτές

«καλό πρόσωπο» και να τους πείσει ότι θα είναι αμειλική σε όσους ισπανούς εργάτες αφισισθήτουσαν τη συνέχιση της πολιτικής της σκληρής λιτότητας, επέλεξε τη μετωπική σύγκρουση με τους απεργούς, στέλνοντας τα ισπανικά ΜΑΤ να τους συντρίψουν. Δεν είναι η πρώτη φορά, βέβαια, που συμβαίνει κάτι τέτοιο στην Ισπανία. Ο σοσιαλιστής Θατσατέρο είχε επιστρατεύσει ακαριαία τους εναέριους ελεγκτές που κατέβαιναν σε απεργία το 2010, επικαλούμενος διατάξεις για έκτακτες περιστάσεις, που ισοδύναμοι με στρατιωτικό νόμο. Πριν μερικές βδομάδες, απεργοί στη Βαρκελώνη δέχτηκαν επίθεση με πλαστικές σφαίρες. Ομως οι ανθρακωρύχοι ήταν έτοιμοι για τη μάχη και αποδεικνύονται σκληρά καρύδια για τα δόντια των μπάτσων.

Επί δυο βδομάδες, οι οδικές αρτηρίες που οδηγούν στη Λεόν και στις κοινότητες της Αστούριας έχουν μετατραπεί σε πεδία μάχης. Οι μπάτοι που προσπαθούν να εισβάλουν στις κοινότητες των απεργών και να επιβιβάλουν στις κοινότητες των απεργών με την τρομοκρατία τη διάλυση της απεργίας. Στην εκτεταμένη χρήση χημικών κοθών και πλαστικών σφαιρών από τα ΜΑΤ οι ανθρακωρύχοι απαντούν με αυτοσχέδιες ρουκέτες, πέτρες και στήσιμο οδοφραγμάτων. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση στην κοινότητα Σαδιάγο Πόθο, όπου κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων την Παρασκευή 8 Ιούνη, στην οποία οι αστυνομικοί έσπασαν την αντιρεσιτατιστική παρέμβαση των απεργών με την χρήση χημικών κοθών και πλαστικών σφαιρών, για να κρύψουν την ταυτότητά τους από τις ρουφιανοκάμερες και τους κάθε είδους ρουφιανών των μπάτσων και της εργοδοσίας και η εκτεταμένη λαϊκή αντίθεση είναι τα κοινά χαρακτηριστικά που διαπερνούν όλους τους ελπιδοφόρους ταξικούς αγώνες.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έχοντας ήδη υπονομεύει την απεργία των ανθρακωρύχων με εκκλήσεις «για διάλογο και σύνεση», έχει εξαγγειλεί για τις 18 Ιούνη 24ωρη πανεργατική απεργία. Οι απεργοί ανθρακωρύχοι καλούν εκείνη τη μέρα σε έμπρακτη ταξική αλληλεγγύη, με αποκλεισμό δρόμων σε όλη την Ισπανία, καθώς και στήριξη από τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο.

Εμπόριο ελπίδων στη φτωχή αγροτιά

Το Φλεβάρη του 2009 ο ΣΥΝ δημοσιοποίησε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ με τίτλο «Για την Αριστερά του 21ου αιώνα - Η συμβολή του ΣΥΝ στο Πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ». Το πρόγραμμα αυτό φτάνει τις 341 σελίδες, από τις οποίες μόλις 11 σελίδες αφιερώνονται στο αγροτικό ζήτημα. Οχι μόνον εμείς, αλλά και όσοι είναι «ψυχημένοι» στα προγράμματα των αστικών και κομμουνιστικών κομμάτων μπορούμε να αντιληφθούμε τη μικρή σημασία που δίνουν οι του ΣΥΡΙΖΑ στο αγροτικό ζήτημα.

Πρόσφατα, ενώπιε του στόχου να σχηματίσουν κυβέρνηση της λεγόμενης αριστεράς, με ή χωρίς αυτοδύναμη εκπροσώπηση του ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτήν, έβαλαν στη μπάντα το περιβόητο αυτό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ (μολονότι είναι «για την Αριστερά του 21ου αιώνων!») και την 1η Ιουνή παρουσίασαν ένα άλλο πρόγραμμα (της συμφοράς), ένα πρόγραμμα καθαρά αστικό, που δεν αντιπαλεύει τα Μνημόνια και την κινεζοποίηση της σκληρά εργαζόμενης και εκμεταλλευόμενης ελληνικής κοινωνίας. Σ' αυτό το πρόγραμμα-καρικατούρα δεν αφιέρωσαν ούτε μια αράδα στη φτωχή αγροτιά και στο αγροτικό ζήτημα. Φαίνεται ότι

η ηγεσία του ΣΥΝ έκρινε ότι το «αγροτικό πρόγραμμα» των 11 σελίδων είναι «πολύ βαρύ» για να μαζέψουν ψηφολάκια από τους αγρότες και επελεξε την τακτική να μη γράψει κουβέντα στο εκλογικό τους «πρόγραμμα», να αναφερθεί στο αγροτικό ζήτημα ο Α. Τσίπρας μόνο στην προεκλογική συγκέντρωση της Σπάρτης και να εκδώσουν ένα μονοσέλιδο φυλλάδιο, «αφιερωμένο» στη «μικρομεσαϊά» αγροτιά, με τίτλο «Πρόταση για την μικρομεσαϊά αγροτιά: με τις τράπεζες ή την κοινωνία?».

Η περιβόλητη εκλογική «προγραμματική πρόταση» εξαντλείται σε δύο ενδήτητες μέτρων που θα «διασφαλίσουν» τη «συνέχεια και τη σταθερότητα» της γεωργικής παραγωγικής διαδικασίας και «τα περιουσιακά στοιχεία των ογροτών στα σημερινά τους επίπεδα». Στην πρώτη ενότητα περιλαμβάνεται η καθιέρωση επιδοτούμενου από τον κρατικό προϋπολογισμό επιτοκίου για τα βραχυπρόθεσμα δάνεια που προορίζονται για την αγορά των καλλιεργητικών εφοδίων. Στη δεύτερη ενότητα περιλαμβάνεται το πάγωμα για δύο χρόνια των πλειστηριασμών της ακίνητης περιουσίας των ογροτών για χρέη στις τράπε-

Ζες, το πάγωμα των χρεών και η αναστολή των δόσεων για δυο χρόνια και το σταμάτημα της παρακράτησης από την ΑΤΕ του συνόλου ή τμήματος των κοινοτικών ενισχύσεων για την εξόφληση των δανείων (γ' αυτό το μέτρο δεν βάζουν χρονικό περιθώριο).

Η αγροτική συνολικά και ιδιαίτερα η φτωχή αγροτιά είναι καταχρεωμένη εδώ και πολλά χρόνια στην ΑΤΕ. Ειδικά η φτωχή αγροτιά επιβίωνε ζώντας κάτω από το όριο φτώχειας, στηριζόμενη στο ότι η ΑΤΕ συνέχιζε να της δίνει βραχυπρόθεσμα δάνεια για τα καλλιεργητικά εφόδια και αρκούνταν να κρατάει ένα μεγάλο μέρος από τις κοινωνικές επιδοτήσεις. Η ΑΤΕ δοκίμασε στο παρελθόν να βγάλει σε πλειστηριασμό την περιουσία δεκάδων χλιδών αγροτών, όμως η διοίκηση της τράπεζας αναγκάζόταν να υποχωρεί και να ματαιώνει τους πλειστηριασμούς, μετά από κινητοποίήσεις των αγροτών. Αυτός ο κύκλος έκλεισε για τη φτωχή αγροτιά πολύ πριν το 2009, που η καπιταλιστική οικονομία της Ελλάδας μπήκε σε βαθιά ύφεση. Ετσι, το σαμάτημα του δανεισμού για τα καλλιεργητικά εφόδια και η ενεργοποίηση των πλειστηριασμών (χωρίς αυτά να είναι

τα μοναδικά προβλήματα που πλήγγουν καίρια την αγροτιά και ειδικά τη φτωχή) κατέφεραν σημαντικό πλήγμα σ' αυτή και επιτάχυνον τη διαδικασία ξεκληρίσματός της.

Αυτή την εξέλιξη έρχεται να εκμεταλλευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ με την προβολή των μέτρων που προσαναφέρουμε, θεωρώντας τους αγρότες χοχδούς που θα ταιμπήσουν και θα σπεύσουν στις 17 Ιουνίου να ψηφίσουν μαζικά ΣΥΡΙΖΑ. Με δύο λόγια, ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει εμπόριο ελπίδων και με τους αγρότες, όπως κάνει με όλη την εργαζόμενη και άγρια εκμεταλλεύμενη ελληνική κοινωνία.

Εχει καμία βάση η υπόσχεση του ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα χρηματοδοτηθεί η επιδότηση επιτοκίου από τον κρατικό προϋπολογισμό για την παροχή στους αγρότες βραχυπρόθεσμων δανείων για την αγορά καλλιεργητικών εφοδίων; Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως όλα τα αιστικά κόμματα, προσφέρει χάντρες και καθηρεφτάκια σε «θιαγενεί». Το ίδιο ισχύει και για τις άλλες υπόσχεσις, όπως το πάγωμα των δανείων και των πλειστηριασμών από την ΑΤΕ και το σαμάτημα της παρακράτησης των κοινοτικών επιδοτήσεων

έναντι του χρέους των αγροτών. Πώς μια κυβέρνηση της κουρελοφρίστεράς του ΣΥΡΙΖΑ θα υποχρεώνει την ΑΤΕ να έχει απώλεια εσόδων, χωρίς να πληρώσει το μάρμαρο ο κρατικός προϋπολογισμός;

Και αν κάνουμε την (πρακτικά απιθανή) υπόθεση, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί και θέλει να συγκριντεί με το νέο Δημοκρατικό

κρουστεί με το γαλογέρμισαν-
κό άξονα και να επιδοτήσει το
επιτόκιο για βραχυτρόθεσμα
καλλιεργητικά δάνεια, προκύ-
πτει άλλο ουσιαστικό ερώτη-
μα: φτάνει η εξασφάλιση της
αγοράς των καλλιεργητικών
εφοδίων για να διασφαλιστεί η
συνέχεια και η σταθερότητα
της γεωργικής παραγωγικής
διαδικασίας; Η απάντηση είναι
αρνητική, γιατί απαιτούνται και
άλλοι παράγοντες που δεν
υπάρχουν στα πλαίσια της κα-
πιταλιστικής Ελλάδας και της
ασκούμενης αντιαριθμοκίς Κοι-
νής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ).

Ο γαλλογερμανικός άξονας, προκειμένου να κερδίσει τις αγορές των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, επέβαλε μια ΚΑΠ που άνοιξε το δρόμο στην ελεύθερη εισαγωγή αγροτικών προϊόντων απ' αυτές, χωρίς πλαφόν και δασμούς. Αυτό είχε ως αποτελεσμα την κατακόρυφη πτώση των τιμών των αγροτικών προϊόντων. Αυ-

τό, σε συνδυασμό με την κατάργηση της επιδότησης των τιμών των αγροτικών προϊόντων και την αντικατάστασή της με μια ενίσχυση προνοιακού τύπου, κατέστησε ασύμφορη την καλλιέργεια αγροτικών προϊόντων, ιδιαίτερα εκείνων που αποτελούν πρώτη ύλη για τη βιομηχανία μεταποίησης αγροτικών προϊόντων.

Επισημάνουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε αυτά τα μέτρα προκειμένου να εξαπατήσει τη φτωχή αγροτιά και να υφαρπάσει την ψήφο της. Πρέπει να προσθέσουμε ότι, και όταν μίλησε για την ασκούμενη ΚΑΠ, όπως στο πρόγραμμα του Φλεβάρη του 2009 ή στην ομιλία του Τσίπρα στη Σπάρτη, μίλησε με μισθολογικά και εξωράισε την ασκούμενη ΚΑΠ, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες τόσο στην αγροτιά γενικά, όσο και στη φτωχή αγροτιά, ότι μπορεί να της εξασφαλίσει τη συνέχεια και τη σταθερότητα της παραγωγικής της διαδικασίας.

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω (με ελάχιστες περικοπές, λόγω χώρου) άρθρο που δημοσιεύτηκε πριν από έξι μήνες στην «Κ» και περιγράφει την ουσία του αγροτικού ζητήματος στην ΕΕ και την Ελλάδα σήμερα.

η ΕΕ τις αγορές της στα αγροτικά προϊόντα των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, μέσω της προοδευτικής μείωσης των δασμών και της αύξησης των ποσοστώσεων. Εποι, φτάσαμε πιο στην πλήρη κοπτάργηση των δασμών και στην ελεύθερη είσοδο βασικών αγροτικών προϊόντων.

Την ίδια αυτή περίοδο (1990-2010) και ιδιαίτερα την υποπερίοδο 1990-2000, τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ «ανακαλύπτουν» ότι ο όγκος της αγροτικής παραγωγής είναι πολύ μεγάλος για τις ανάγκες της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων είναι πολύ ψηλές, ότι ο κοινοτικός προϋπολογισμός είναι πολύ μεγάλος και ότι πρέπει να καταργηθεί η ενίσχυση στις τιμές των αγροτικών προϊόντων. Επι, βαθμιαία καταργούν την ενίσχυση στις τιμές των αγροτικών προϊόντων και περνούν σε πολιτική ενίσχυσης των αγροτών προνοιακού χαρακτήρα. Μια πολιτική που συνδυασμένη με την πολιτική ελεύθερης εισόδου των αγροτικών προϊόντων από τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου οδήγησε στη δραστική συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής, όχι μόνο στην Ελλάδα,

αλλα σ' ολες τις χωρες της ΕΕ.
Ετσι, η ευρωπαικη βιομηχανια εξασφαλιζει μεγαλεις ποσοτητες φτηνων αγροτικων προϊοντων απο τις τρίτες χωρες και έχουμε το φαινόμενο ν' αυξάνονται οι εισαγωγές αγροτικών προϊοντων στην ΕΕ. Οι επιπτώσεις στην Ελλάδα, όπως ήταν επόμενο, είναι προ δραματικές, τόσο για το εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊοντων όσο και για τη σταγονολογια του γεραιού.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, περίπτωση ν' αναστρέψει το κλίμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων και πολύ περισσότερο να συμβάλλει αυτό στη μέρυση της κοινωνικής ίκανοτητος.

Γεράσιμος Λιόντος

Στρατηγική επιλογή του ευρωπαϊκού κεφάλαιου το χτύπημα της αγροτικής παραγωγής

πλεονασματικό εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων τόσο με τις χώρες της ΕΕ όσο και με τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Μετά άρχισε η αντιστροφή μέτρηση και από πλεονασματική η Ελλάδα άρχισε να γίνεται ελλειμματική στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων. Το ετήσιο εμπορικό έλλειμμα φούσκωνε και το Νοέμβρη του 2007 έφτασε στα 3 δισ. ευρώ. Από το 2009 το εμπορικό έλλειμμα άρχισε να μειώνεται, γιατί απλούστατα άρχισαν να μειώνονται δραστικά οι εισαγωγές, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής ύφεσης και όχι γιατί αυξήθηκαν οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων.

Τόσο το γαλλικό και γερμανικό κεφάλαιο, που χαράσσουν την πολιτική των κρατών της ΕΕ, όσο και το κεφάλαιο των λεγόμενων βόρειων χωρών βγάζει τεράστια κέρδη από τις μεγάλες εξαγωγές αγροτικών προϊόντων (και όχι μόνο) στην Ελλάδα. Βγάζουν τεράστια κέρδη από την πώληση των αγροτικών προϊόντων, γιατί τα πουλάνε σε τιμές πολύ ψηλότερες από τις διεθνείς. Φυσικά, το κερδόσημο τους ουρανός καπτητούς στικάριους

κεφαλαιού των μεγάλων καπιταλιστικών χωρών βγάζει τεράστια κέρδη και από αλλές πηγές, εκμεταλλεύμενο το γεγονός ότι αυτό καθορίζει τις πολιτικές των λεγόμενων θεσμικών οργάνων της ΕΕ.

Γ' αυτό, όταν κάνουμε ισολογισμό των εκροών και εισροών από την ελληνική οικονομία προς τον κοινοτικό προϋπολογισμό και τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών της ΕΕ, θα πρέπει να συνυπολογίζουμε και αυτούς τους παράγοντες. Αν τους συνυπολογίσουμε, θα διστιστάσουμε ότι η

Ελλάδα και ο σκληρά εργαζόμενος ελληνικός λαός βγαίνουν χαμένοι. Φυσικά, οι κυβερνήσεις, μπλε και πράσινες, και οι αβανταδόροι τους κάνουν μονόπλευρη λογιστική προσέγγιση. Αποκρύπτουν τα δισεκατομμύρια ευρώ που παίρνει το κεφάλαιο των ευρωπαϊκών κρατών από τον ελληνικό λαό, μέσω του εμπορικού ισοζυγίου.

Υπάρχει περίπτωση αναστροφής;

Καταρχάς, αποντάμε κατηγορηματικά, ότι τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει. Και δεν υπάρχει, γιατί στρατηγική επιλογή του γαλλογερμανικού κεφαλαίου είναι η συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής στην ΕΕ. Στρατηγική επιλογή που επιλέχτηκε για την προώθηση των γενικότερων συμφερόντων του γερμανικού και του γαλλικού κεφαλαίου στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Ας γίνουμε πιο συγκεκριμένοι.

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80, το μεγάλο κεφάλαιο των ευρωπαϊκών κρατών επεδίωκε και συνάμα βοηθούσε στην ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής στην ΕΕ. Αυτό συνέβαινε πρώτον γιατί πολλά από τα αγροτικά πρόϊόντα είναι πρώτη υλή για τη μεγάλη ευρωπαϊκή βιομηχανία. Δεύτερον, γιατί θελει να παραμένει σχετικά χαμηλά η τιμή της εργατικής δύναμης. Και για να συμβεί αυτό θελει να ζουν κοντά στις μεγάλες βιομηχανικές πόλεις εργαστογρότες που δουλεύουν στις φάρματικες και ταυτόχρονα στο δικό τους χωράφι. Τοίχουν γιατί ακόμη τότε το μεγάλο

Και στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για την Παιδεία, που παρουσιάστηκε στη φέστα της Αθηναϊδας από τον Παναγιώτη Λαφαζάνη, η πολιτική απατεωνία βγάζει μάτι.

Η παρουσίαση αρχίζει με δακρύβρεκτες διαπιστώσεις: «Η μνημονιακή, νεοφιλελεύθερη πολιτική που ασκήθηκε την τελευταία διετία στο χώρο της Παιδείας και της Ερευνας, ήταν καταστροφική για την Δημόσια Εκπαίδευση όλων των βαθμίδων... Περισσότερο από ποτέ άλλοτε αμφισβητήθηκε και υπονομεύτηκε η Παιδεία ως δημόσιο σχαδό και μετατράπηκε σε προνόμιο για λίγους, στην κατεύθυνση του "σχολείου και πανεπιστήμιου της αγοράς". Υποβαθμίστηκε η γενική παιδεία. Καταργήθηκαν ακόμα και τα ελάχιστα προγράμματα στήριξης των παιδιών που συναντούν δυσκολίες στο σχολείο. Υποβαθμίστηκε η ειδική αγωγή. Ιδιωτικοποιήθηκαν ή καταργήθηκαν οργανισμοί (ΠΙ, ΟΣΚ, ΟΕΔΒ, ΙΓΜΕ, ΕΚΚΕ) με σημαντικές επιπτώσεις στην παρεχόμενη εκπαίδευση και έρευνα. Η φωτοτυπία αντικατέστησε τα βιβλία. Το 14% των σχολικών μονάδων καταργήθηκε ή συγχωνεύθηκε. Απαξιώθηκαν οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί όλων των βαθμίδων. Μειώθηκε δραματικά το ίδιο πεντηρά εισόδημά τους. Εφαρμόστηκε πολιτική αυστηρής λιτότητας και αυταρχισμού στα πανεπιστημιακά και τα τεχνολογικά ιδρύματα. Με το v.4009/11 επιχειρήθηκε η κατάργηση της συντομοποιητικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης και η διάλυση κάθε ίχνους δημοκρατίας στα ΑΕΙ, η διάσπαση των πτυχίων και η κατεδάφιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Νέοι επιστήμονες πάρουν τον δρόμο της μετανάστευσης. Κίνηση η Δημόσια Παιδεία καταρρέει, με το μνημόνιο 2 αποφασίζονται νέα μέτρα ακόμα πιο δυσβάσταχτα. Περικόπτονται και άλλοι οι διπλάνες για την πρόσληψη εκπαιδευτικών, ενώ ουσιαστικά καταργείται η φοιτητική μέριμνα».

Στη συνέχεια, οι ΣΥΡΙΖΑίοι ξεδιπλώνουν μπροστά στα μάτια σου το δράμα τους για μια Παιδεία «καθολικό ανθρώπινο δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό»: «Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση ισότιμα σε όλους, με στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας», «Άρση των ταξικών φρογμών» και «απάλειψη των κάθε λογής διακρίσεων». «Συνολική, ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με άξονες: την ανασυγκρότηση όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, τη θέσπιση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και 12χρονης υποχρεωτικής εκπ/σης, την αναβάθμιση του λυκείου ως ενιαίας αυτόνομης μορφωτικής βαθμίδας, τη στήριξη της τεχνικής - επαγγελματικής εκπαίδευσης, την κατάργηση των γενικών εξετάσεων και τη μετάβαση προς την ελεύθερη πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού της δημοκρατικής, δωρεάν πανεπιστημιακής παιδείας, την κατάργηση όλων των διδάκτρων όπου έχουν επιβληθεί. Την αναβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών, τη θωράκιση των πτυχίων και την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων. Την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής αυτοτέλειας και της ελευθερίας στην έρευνα και στη διδασκαλία. Την ενίσχυση της έρευνας και των υποδομών της ως μοχλό ανάπτυξης της χώρας. Επι-

Παιδείας «σταθεροποίηση»

σημαίνοντας ότι η ουσιαστική αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου θα καταστήσει περιπτή την ιδιωτική Εκπαίδευση».

Κι ενώ είσαι έτοιμος να πλεύσεις σε πελάγη ευτυχίας για την ανογέννηση της Παιδείας, που θα γίνει πράξη με το που θα γίνει πρωθυπουργός ο Τσίπρας, σου 'ρχεται η λυπητερή. Κεντρικός στόχος του ΣΥΡΙΖΑ, όπως προκύπτει από το πρόγραμμα των άμεσων μέτρων, που ακολουθεί παρακάτω, είναι η «σταθεροποίηση» της Παιδείας:

«1. Κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων για την παιδεία. Να παγώσουν όλες οι καταργήσεις -συγχωνεύσεις. Καμία απόλυτη στην εκπαίδευση. Να σταματήσουν όλες οι περαιτέρω μειώσεις των κονδύλιών για την παιδεία και την έρευνα. Καμία απόλυτη, κατάργηση της «εργασιακής εφεδρείας» και όλων των ευελικτών μορφών εργασίας στην εκπαίδευση.»

2. Διασφάλιση της χρηματοδότησης για τις πιεστικές ανάγκες της εκπαίδευσης. Αναπροσαρμογή της διάθεσης των κονδύλιών του ΕΣΠΑ.

3. Εξασφάλιση της λειτουργίας και διοίκησης όλων των τύπων δημόσιας γενικής και τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, καθώς και των ΑΕΙ, το Σεπτέμβριο. Γ' αυτό είναι αναγκαίο να επιλυθούν όλα τα βασικά ζητήματα λειτουργίας τους (σχολικά βιβλία, συγγράμματα, λειτουργικές διπλάνες, επαναλειτουργία σχολικών και πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών). 25 μαθητές ανά τμήμα για την Β' βάθμια και προσπτικά 20 μαθητές για την Α'-βάθμια. Προσπάθεια για κάλυψη όλων των αναγκών σε διδακτικό και διοικητικό προσωπικό καθώς και διασφάλιση της βιωσιμότητας των ερευνητικών.

4. Ιδιάίτερο μελημά μας είναι η άμβλυνση των εκπαιδευτικών και κοινωνικών ανισοτήτων. Πρόγραμμα στήριξης των παιδιών με μαθησιακές και άλλες δυσκολίες καθώς και των σχολείων που λειτουργούν στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της χώρας. Επαναφορά της ενισχυτικής διαδικασίας. Δομές αλληλεγγύης και αντιμετώπισης της φτώχειας σε σχολεία και στα ΑΕΙ. Ανασυγκρότηση μαθητικής και φοιτητικής μέριμνας - σίσπισης - στέγασης. Δωρεάν προληπτικό υγειονομικός ελέγχος των παιδιών που δεν έχουν υγειονομική περίθαψη...

Είναι χρέος μας να αποκαταστήσουμε την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών και να συντονίσουμε, μέσα από ένα προγραμματικό διάλογο όλους τους εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς φορείς, τους μαθητές, φοιτητές και γονείς για την ανογέννηση της Παιδείας του τόπου μας...».

Ποια είναι η ουσία των «άμεσων» εξαγγελιών του ΣΥΡΙΖΑ; Οι καθογίζοντας όλα τα αντιεκπαιδευτικά, αντιλαϊκά μέτρα που έχουν παρθεί μέχρι τώρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται μόνο ότι δε παρθούν πρόσθετα μέτρα. Πρόγραμμα, βεβαίως, που εξαρτάται από τους δανειστές, τους οποίους θεωρεί «εταίρους» και τους οποίους, λέει, θα προσπαθήσει να «πεισεί» να δεχτούν την «ακύρωση» του Μνημόνιου και «την επαναδιαπραγμάτευση των δι-

σμενών όρων της δανειακής σύμβασης».

Και βεβαίως, οι ΣΥΡΙΖΑίοι μπορεί να είναι πολιτικοί απατεωνές και να παραμυθιάζουν το λαό με φρούμαρα (η «Κόντρα» με εκτενείς αναλύσεις απέδειξε ότι Μνημόνιο και δανειακή σύμβαση είναι ενιαία και οδισάρετα, ενώ το Μνημόνιο είναι ΟΡΟΣ για τη δανειακή σύμβαση), δεν είναι όμως και αφελείς. Γ' αυτό από τώρα προετοίμαζουν τους εκπαιδευτικούς από την επόμενη περίοδο των προσδοκιών δεν είναι τυχαίες. Ο ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζει πως το Μνημόνιο αναφέρεται στις απολύτων 15.000 δημόσιων υπάλληλων μέσα στο 2012 και 15.000 μέχρι το τέλος του 2015, από τις οποίες δεν εξαιρούνται οι εκπαιδευτικοί. Γνωρίζει επίσης ότι επαναδιαπούνται η δέσμευση για μία πρόσληψη για κόθε πέντε απόχρωσης και ότι υπάρχει σαφής πρόβλεψη ότι σε περίπτωση που υπάρξουν «υστερήσεις σε σχέση με τις στοχευμένες μειώσεις προσωπικού», οι κυβερνώντες «θα θεσπίσουμε αμέσως πάγωμα των προσλήψεων». Εκείνο που μπορεί ίσως να γίνει είναι μια παράταση του χρόνου υλοποίησης των μέτρων και αυτό όχι γιατί το ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για να αποφευχθεί ο κίνδυνος μιας κοινωνικής έκρηξης.

◆ Η οιαδήποτε αναφορά στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών επίσης δεν μας ξενίζει. Παρότι υπάρχει ήδη ο νόμος Ρέππια για την αξιολόγηση των δημόσιων υπάλληλων και παρότι ο Μπαμπινιώτης είχε ήδη πάρει με τροπολογία προθεσμία τεσσάρων μηνών για να καταρτίσει το υπουργείο Παιδείας το σχετικό ΠΔ για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Θυμίζουμε ότι το Μνημόνιο προβλέπει ότι: «Η Κυβέρνηση υλοποιεί το Σχέδιο Δράσης για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος και υποβάλει τακτικά εκθέσεις (δύο φορές το χρόνο) σχετικά με την πρόσδοτη της εφαρμογής της συμπεριλαμβανόμενου και ενός ενδεικτικού σχεδιασμού αυτο-αξιολογήσεων και εξωτερικών αξιολογήσεων των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σύμφωνα με το νέο Νόμο 4009/2011 για την Ανώτατη Εκπαίδευση».

◆ Τα σχολεία του στραγγαλισμού της προσωπικότητας, του προσανατολισμού στην κατεύθυνση κατάκτησης (;) των δεξιοτήτων που απαιτεί η αγορά εργασίας, της αποστήματος, του ανταγωνισμού, του μηρυκασμού των αστικών ιδεοληψών, των ταξικών φραγμών, του ταξικού διαχωρισμού, της ιδιωτικοποιημένης λειτουργίας παραμένει άθιχτο.

◆ Τα «φαγαζιά» των σχολαρχών ζουν και βασιλεύουν. Καμία απαφορά δε γίνεται για απαγόρευση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στα εκπαιδευτικά συστήματα και υποβάλει τακτικά εκθέσεις (δύο φορές το χρόνο) σχετικά με την πρόσδοτη της εφαρμογής της συμπεριλαμβανόμενου και ενός ενδεικτικού σχεδιασμού αυτο-αξιολογήσεων και εξωτερικών αξιολογήσεων των εκπαιδευτικών πατέντες, της στραγγαλισμού της επαρχιακής μέριμνας - σίσπισης - στέγασης. Δωρεάν προληπτικό υγειονομικός ελέγχος των παιδιών που δεν έχουν υγειονομική περίθαψη...

◆ Η κατάργηση των μνημονιακών νόμων για την Παιδ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Μεγάλη μέρα η σημερινή συντρόφοι, μια από τις μεγαλύτερες του έτους σε διάρκεια (η μεγαλύτερη είναι την ερχόμενη βδομάδα), αλλά μεγάλη και με άλλη έννοια. Σαν σήμερα 16 του Ιουνίου, ανήμερα του αγίου Μηνουνίου (μεγάλοι οι χάροι του) πριν από εξήντα χρόνια, γεννήθηκε στο Saint Paul της Minnesota ο Έλληνας πρώην πρωθυπουργός και πρώην πρόεδρος του Παζοκ, ο κατά πολλούς αειμνήστος Γιώργος Παπανδρέου. Ο πρωθυπουργός που άλλαξε τον ρου της ιστορίας, αλλά και την ιστορία του ρου...

Ομως, συνήμως τέτοιες μεγάλες μέρες δεν αρκούνται μόνο σε ένα ιστορικό γεγονός. Σύμφωνα με διακεκριμένους και αδιάκριτους –πάντα δυοδιάκριτους– επιστημονικούς συνεργάτες της στήλης που ασχολούνται με παραφυσικά (παρά φύση) και μεταφυσικά φαινόμενα, το κοσμικό ρεύμα που δημιουργούν φέρνει κι άλλα με απόκλιση «δυο μέρες πάνω, δυο μέρες κάτω»... Ετσι, στις 18 Ιουνίου του εδνοσατήριου έτους 2004 και λίγο πριν από την έναρξη της δεύτερης επί ελληνικού εδάφους ολυμπιάδας που –όπως και η πρώτη το 1896– έφερε και τη δεύτερη πτώχευση της μοιραίας χώρας, ο Ανδιμος ενδρονίστηκε («δρονιάστηκε» στη δημοτική) ως ο 127ος μητροπολίτης Θεοσαλονίκης. Ασφαλώς πρόκειται για δύο μεγάλη ιστορικής σημασίας γεγονότα, που επιφέρουν πολλή δουλειά και μεγάλες ευδύνες στους ώμους των ιστορικών του μέλλοντος...

«Άν ήμουν εγώ δα τον είχα πλακώσει!» είπε η Ντόρα Μπακογιάννη για το περιστατικό της ον αϊρ επίθεσης του υποψήφιου βουλευτή Ηλία Κασιδάρη στις ομολόγους του Λιάνα Κανέλλη και Ρένα Δούρου. Και οι πολίτες αυτής της χώρας κρύφτηκαν έντρομοι στις φωλιές τους, μαζί με σύσσωμη την πανίδα του τόπου (φαντάζεστε να σας πλακώσει η Ντόρα);. Για την ιστορία, παραδέουμε την ιστορική διατύπωση με τα πολλά «εγώ» της άλλοτε πρόεδρου της Δημοκρατικής Συμμαχίας: «Τα μέλη της Χρυσής Αυγής είναι μπράβοι και φασιστοειδή. Οταν έβλεπα την εικόνα σκέφτηκα ότι εγώ δα τον είχα πλακώσει. Εγώ δεν έχω την ψυχραμία του Μητσοτάκη, αν ήμουν εγώ, δα τον είχα πλακώσει», είπε χαρακτηριστικά σε ραδιοφωνική συνέντευξη η Ντόρα Μπακογιάνη, αποκλείοντας κάθε ενδεχόμενο συνομιλίας με τα μέλη της Χρυσής Αυγής σε τηλεοπτικό ή δημοσιογραφικό πάνελ. Ενδιαφέρον έχει και το σχόλιό της στο Twitter: «Κάνετε λάδος να δείξετε την αντίληψή σας στις γυναίκες. Ολες οι γυναίκες απ' όλους τους χώρους, όπου και αν είμαστε δα σας απαντήσουμε» έγραψε η Ντόρα Μπακογιάννη.

Μιας και καταπιαστήκαμε με την εφτάψυχη –η κληρονομικότης!– σιδηρά κυρία, ας μην ξεχνάμε τι δήλωνε στα μέσα του Νοέμβρου του 2010, όταν ανακοίνωντες την ίδρυση του κόμματός της που ο... Κύριος θέλησε να πεδάνει πριν συμπλήρωσει τα δύο χρόνια του. «Σας δίνω το λόγο της τιμής μου ότι δα πάμε μακριά», «είμαστε κόμμα εξουσίας», «δα επιδράσουμε δυναμικά στο πολιτικό σκηνικό της χώρας» και άλλα τέτοια βαρύδουπα και «ελπιδοφόρα» εν μέσω δύσελλας χειροκροτημάτων που δονούσαν το γήπεδο του badminton. Αργότερα βέβαια δήλωνε ότι «φυσικά και δα αποσυρθεί από την πολιτική αν το κόμμα της δεν καταφέρει να μπει στη βουλή», για να φτάσουμε στη σημερινή πραγματικότητα που όλοι γνωρίζουμε και δεν προτιθέμεθα να επαναλάβουμε ή να σχολιάσουμε, γιατί μ' αυτά και μ' εκείνα φτάσαμε να δεωρούμαστε υπαίτοι που ο αρχισυντάκτης και οι σύντροφοι που στήνουν την εφημερίδα παρουσίασαν διάφορες ξαφνικές και ανεξήγητες αλλεργίες...

Μια λαμπάδα ίσαμε το μπόι της άναψε προ ημερών η στήλη, που είναι γνωστή για την ακραιφνή και απαρέγκλιτη τήρηση των ελληνοχριστιανικών παραδόσεων και την προσήλωσή της στα έθιμα και στα εύδυμα. Κι αυτό γιατί ως εκ δαιμόπιτος σώματος –κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή– ο πρώην υπουργός Εσωτερικών Γιάννης Ραγκούσης, από διερχόμενη αμαζοστοιχία στην Πάτρα! Ανατρέποντας την παράδοση που δέλει τους μάγκες να μην υπάρχουν πια γιατί τους πάτησε το τρένο, ο άλλοτε κραταίος άνδρας ακινητοποιήθηκε με IX πάνω στις γραμμές αλλά... δεν ήρθε τελικά το τρένο στην ώρα του, παρ' όλο που οι μπάρες είχαν κατέβει! Το τρένο ήρθε τελικά με πολύ μικρή καθυστέρηση, όταν οι μπάρες ανέβηκαν! Αυτό όμως ήταν αρκετό για τον Γιάννη Ραγκούση να την κάνει, ενώ αναζητείται ο οδηγός μοτοποδηλάτου που άρχισε να φωνάζει και βοήθησε έτσι στην απομάκρυνση και διάσωση του εν λόγω, που συνοδεύονταν μάλιστα από τον γάμα-γάμα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Δυτικής Ελλάδος, Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων Τάσο Αποστολόπουλο...

Οχι ρε Ποιύτιν μου! Εξαντλήσαμε τον χώρο και δεν γράψαμε τίποτε για τις εκλογές!

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 23η συνεδρίαση Δευτέρα, 11.6.12

Ισχύουν τα στοιχειώδη, τουλάχιστον, δικονομικά δικαιώματα για τους κατηγορούμενους σε υποθέσεις «τρομοκρατίας» ή καταργούνται στο όνομα της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας»; Με το ερώτημα αυτό βρέθηκε για μια ακόμη φορά αντιμέτωπο το τρομοδικό του Κορυδαλλού στη σημερινή του συνεδρίαση. Η απάντηση στο ειδικό ζήτημα που τέθηκε θα δοθεί στην επόμενη συνεδρίαση (το δικαστήριο δεν μπόρεσε ή δε θελήσε ν' απονήσει σήμερα). Γενικά, όμως, η απάντηση έχει δοθεί και στη δίκη του ΕΑ και σε όλες τις ανάλογες δίκες. Ας δούμε τι έγινε στη σημερινή συνεδρίαση.

Η επίθεση στην αμερικανική πρεσβεία ήταν μια πράξη διεθνιστικής αλληλεγγύης σε όσους αντιστέκονται σε όλο τον κόσμο. Στην ένοπλη αντίσταση στο Ιράκ, στις ένοπλες πταλαιστινικές οργανώσεις, στη λιβανέζικη ένοπλη αντίσταση που για πρώτη φορά νίκησε το 2006. Ήταν μια πράξη διεθνιστικής αλληλεγγύης υπέρ των λαών. Μ' αυτά τα λόγια συνάψισε ο Ν. Μαζιώτης το πολιτικό περιέχομενο της επίθεσης με ρουκέτα ενάντια στο κτήριο της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα, το 2007. Αναφέρθηκε αναλυτικά στη φύση του αμερικανικού κράτους που το χαρακτήρισε εγκληματία, αναδιφώντας στην ιστορία του, από τη γέννησή του, ακόμα, μέχρι τις μέρες μας. Μίλησε για τις πολεμικές του επιθέσεις ανά την υφήλιο, για τα πραξικόπηματα και την επιβολή δικτατορικών καθεστώτων σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Στάθηκε ιδιαίτερα στην πρόσφατη ιστορία, με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», με τις εισβολές σε Ιράκ, Αφγανιστάν και Πακιστάν, με τις απαγωγές «υπόπτων», τα Αμπού Γκράιμπ και τα Γκουαντανάμο.

Ο Ν. Μαζιώτης δεν παρέλειψε ν' αναφερθεί στο ρόλο που έπαιξαν οι Αμερικανοί στη χώρα μας, από το 1947 που ίδρυθηκαν ν' αντικαταστήσουν τους Αγγλούς στη διεξαγωγή του εμφύλιου. Χωρίς τη συμμετοχή τους δε θα νικιόταν ο ΔΣΕ, είπε, για ν' αναφερθεί στη συνέχεια στο ανεβοκατέβασμα κυβερνήσεων, στο ρόλο τους στη χούντα το 1967 και το Κυπριακό το 1974. Εσείς, είπε απευθυνόμενο στην έδρα, μας δικάζετε στο όνομα του κράτους των Κουτσίνηκ, ενώ ολόκληρος ο ελληνικός λαός χάρηκε απ' αυτή μας την ενέργεια. Ολόκληρος ο ελληνικός λαός και όχι μόνο ο αριστεροί.

Η επίθεση στην αμερικανική πρεσβεία μπορεί να ήταν συμβολική, ήταν όμως μια από τις σημαντικότερες ενέργειες στην ιστορία του αντάρτικου πόλης στην Ελλάδα και αφήνει μια σημαντική παρακαταθήκη παγκοσμίως, σημείωση η Π. Ρούπα. Αναφέρθηκε αναλυτικά στον οικονομικό μπεριολόγιο των ΗΠΑ, ξεκινώντας από τη σύνοδο του Μπρέτον Γουντς και φτάνοντας μέχρι το ρόλο τους στην εξελίξει κρίση. Αναφέρθηκε στο ρόλο του χρηματιστικού κεφάλαιου, στο στραγγαλισμό οικονομιών και

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 20ή συνεδρίαση Παρασκευή 8/7/12

Η συνεδρίαση ήταν πολύ σύντομη, γιατί οι μάρτυρες υπεράσπισης Χ. Χατζημιχελάκης κατέθεσε δήλωση (τη διάβασε ο πρόεδρος του τρομοδικού), στην οποία ανακοίνωνε ότι δε θα παρευρεθεί για να καταθέσει ως μάρτυρας, διότι στις φυλακές Διαβατών συνεχίζουν να κρατούν στην απομόνωση του Ολγα Οικονομίδου (ως γνωστόν, αρνείται –και καλά κάνει– να υποβληθεί στον εξευτελιστικό σωματικό έλεγχο).

λαών και στην πιθανότητα οι αντιθέσεις που εκφράζονται στο οικονομικό επίπεδο να σημανθούν σε πολεμική σύρραξη. Γιατί η κρίση είναι βαθιά, δεν πρόκειται να ξεπεραστεί τα επόμενα χρόνια και για να τη διοχειριστούν είναι υποχρεωμένοι να καταστρέψουν: να καταστρέψουν κεφάλαιο, να καταστρέψουν ανθρώπους. Γι' αυτό και το μήνυμα του ΕΑ, κατέληξε, είναι πως η μόνη ρεαλιστική διέξοδος είναι η επανάσταση.

Μετά απ' αυτά τα πολιτικά σχόλια, το δικαστήριο πέρασε στην ανάγνωση εγγράφων. Το πρώτο έγγραφο (μάλλον πακέτο εγγράφων) που αναγνώστηκε απορρούσε τις άρσεις του απόρρητου για τη πλεκάρτες και καρτοκινητά. Η Άννη Παπαρρόουσου σχολίασε πως όλες οι διατάξεις για άρση απορρήτου δεν επικυρώνονται με βούλευμα του Συμβούλιου Εφετών, όπως είχε απαντεί ο νόμος. Όλες αυτές οι διατάξεις είχαν δοθεί και στη δίκη του ΕΑ και σε όλες τις ανάλογε

Ιδού οι «πατριώτες» του Τσίπρα

Σχολιάζαμε στο προηγούμενο φύλλο την έκθηση Τσίπρα προς τους εφοπλιστές, να αναλάβουν πρωτοβουλία και να... αυτοφορολογήθουν, «διότι πολλοί από τους ευεργέτες της πατρίδας μας ήταν εφοπλιστές και σε κρίσιμες σπημές για την πατρίδα βάλαν το χέρι στην τοσέπτ». Θυμίσαμε ότι πριν τις εκλογές της Βρετανίας ο ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνιζε ότι θα επιβάλει ειδική έκτακτη φορολογία 500.000 ευρώ ανά πλοίο, με στόχο να μαζεψει 2 δισ. ευρώ από τα 4.000 πλοία υπό ελληνική σημαία, όμως σε λιγότερο από ένα μήνα έκανε μια αικόνη κωλοτούμπα και πλέον μιλά για «Εθνική Προγραμματική Συμφωνία, με τον κλάδο της ναυτιλίας και τον εφοπλιστικό κόσμο, που θα αυξήσει τα φορολογικά έσοδα».

Στη διακανονική συνέντευξη της περασμένης Τρίτης ρωτήθηκε ο Τσίπρας αν τελικά θα πάρει τα δύο εκατομμύρια έκτακτη εισφορά από τους εφοπλιστές, γιατί άλλα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ παλιότερα και άλλα τώρα. Αδίστακτος δημοκόπτης καθώς είναι, ο Τσίπρας δεν δίστασε ν' απαντήσει ότι «είναι λίγα τα 2 δισεκατομμύρια, είναι λίγα». Και πώς θα βγουν τα πιο πολλά; Θα τα δώσουν οι εφοπλιστές σε εθελοντική βάση, γιατί θα τους... γοντεύσει ο ΣΥΡΙΖΑ! «Εμείς με την εθνική προγραμματική συμφωνία που θέλουμε να έχουμε με τον εφοπλιστικό κόσμο, τον κόσμο της ναυτιλίας εν πάσῃ περιπτώσει και του εφοπλισμού, θα επιδιώξουμε περισσότερα από μία έκτακτη εισφορά άπαξ. Και πιστεύουμε ότι μπορεί να έχουμε αποτελέσματα σε αυτή τη διαδικασία και λέω διαδικασία συνενόησης και συμφωνίας, διότι θα γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι αν θέλουν να αποφύγουν τις

εισφορές τους προς το Ελληνικό Δημόσιο έχουν τρόπους να το κάνουν, άρα εδώ θελει μια συνενόηση (...). Και ακριβώς επειδή εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι όλοι σε μία λογική αδιαφορίας ή αναισθησίας για δύσα περνάει η χώρα, πιστεύουμε ότι θα βρούμε ευήκοα ώτα και θα συμφωνήσουμε (...)» Κυρίως όμως εμείς αν θέλετε ευελπιστούμε ότι θα βρούμε τη δυνατότητα να κουβεντιάσουμε και να έχουμε από την πλευρά, αν όχι όλων, σημαντικού μέρους του εφοπλιστικού κόσμου, πην πρόθεση να βάλουν πλάτη όταν η χώρα βρίσκεται σε αυτόν τον κίνδυνο κατάρρευσης». Στο τέλος, συνεπής προς τον πολιτικό σαλαταδορισμό του, συμπλήρωσε: «Εάν δεν το κάνουν; Εάν δεν το κάνουν και δεν καταλήξουμε σε προγραμματική συμφωνία, θα ψάξουμε να βρούμε κάθε τρόπο. Κάθε τρόπο! Τι τρόπο να βρει, όταν ο ίδιος παραδέχτηκε πριν ότι αν θέλουν ν' αποφύγουν τη φορολογία έχουν τρόπους να το κάνουν; Θα κάνει μήπως καμιά επανάσταση; Θα καλέσει τα πληρώματα να καταλάβουν τα βασικά και να τα φέρουν σε ελληνικά νερά για να τα εθνικοποιήσει; Τι έμεινε απ' όλη αυτή τη φλυαρία; Το εμετικό γλείψιμο προς τους εφοπλιστές και η ωραιοποίηση αυτών των αδίστακτων καπιταλιστών γκάνγκοτερ, που δεν βαρύνονται μόνο με το έγκλημα της εκμετάλλευσης, αλλά και με πάμπολλα φυσικά εγκλήματα σε βάρος των ναυτεργατών.

Την απάντηση την έδωσαν την ίδια κιδώς μέρα οι εφοπλιστές, όπως είχαν κάνει και με τον Βενιζέλο, που για να γλυκύκανε το χαράτσι στους λογαριασμούς της ΔΕΗ, είχε ανακοινώσει πρέσι το Σεπτέμβρη ότι θα καλέσει στο γραφείο του τους εφοπλιστές για να συζητήσει μαζί

τους και να τους πείσει να συνδράμουν τη χώρα. Και βέβαια, οι εφοπλιστές διάλεξαν το Bloomberg για να μιλήσουν, για ν' ακουστεί ο σκληρός λόγος τους και στο εξωτερικό. «Η φορολογική αντιμετώπιση των εφοπλιστών στην Ελλάδα δεν είναι ούτε καλύτερη ούτε χειρότερη από τις αντίστοιχες άλλων χωρών, όπως η Ολλανδία, η Μάλτα ή η Κύπρος», δήλωσε με νόημα ο πρόεδρος της Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών Θ. Βενιάμης, αποκλείοντας έτσι κάθε υποχώρηση τους σε ζητήματα φορολόγησης και διαφεύδοντας τον Τσίπρα που μιλήσει για το καθεστώς των δεκάδων ειδικών φοροαπαλλαγών που απολαμβάνουν (αυτό είναι αιλήθεια, όπως έχουμε γράψει και μεις παλιότερα σε ειδικό άρθρο).

«Δεν θ' ανησυχούσα καθόλου. Τα γραφεία μιας ναυτιλιακής επιχείρησης μπορούν να βρίσκονται οπουδήποτε στον κόσμο. Επομένως αυτοί θα χάσουν ένα ποσοστό του ΑΕΠ, δεν είμαστε εμείς», δήλωσε προκλητικά ο Οικονόμου, πρόεδρος της DryShips. Ο δε Ρέστης το γύρισε στην ειρωνεία: «Δεν μπορείς να πέζεις και να φέρνεις εμπόδια σε κάποιον που δραστηριοποιείται στο διεθνές ναυτιλιακό εμπόριο και τίποτε και να του λες «θα σε φορολογήσω». Η απάντηση είναι: «Βέβαια, φορολόγησέ με. Αν με βρεις».

Αυτός είναι ο πατριωτισμός των εφοπλιστών, τον οποίο επικαλείται ο Τσίπρας. «Αυτοί» και «εμείς», λέει με ύφος μαριφίου ο Οικονόμου. «Αυτοί» δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το ελληνικό κράτος, ή... κοινή πατριδιά. Αυτά είναι τα ευήκοα ώτα που είναι σήγουρος ότι θα βρει ο Τσίπρας: ψάξε να μας βρεις να μας φορολογήσεις. Τι θα γίνει στην πράξη; Τίποτα απολύτως.

Και η Κύπρος προς Μνημόνιο

Τα διεθνή ΜΜΕ βοούν ότι η Κύπρος θα ζητήσει δάνειο από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης, αλλά η κυβέρνηση του... συντρόφου Χριστοφία δε θελει να χαλάσει τη δουλειά του... συντρόφου Τσίπρα

οι έκλεισε τη σχετική συζήτηση. Οι νόμοι δεν είναι ουδέτεροι, αλλά εκφράζουν πολιτικές κατεύθυνσεις. Τι μας είπε ο εισαγγελέας; Δεν δώσατε DNA, άρα ισχύει ότι δώσεις η Αστυνομία. Το ότι δεν δώσαμε DNA θεωρείται τεκμήριο ενοχής. Δε θέλω ότι αφήσω κάτω την παραμικρή αντίρρισή σας, κύριοι δικαστές, κατέληξε. Οι νόμοι εφαρμόζονται με πολιτικά κριτήρια και αυτό θα επιβεβαιώσετε και πάλι.

Μετά από ένα μεγάλο διάλειμμα, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο θα επιφυλαχθεί ν' αποφανθεί στην επόμενη συνεδρίαση, αφού μελετήσει όλα τα δεδομένα με μεγαλύτερη άνεση. Τι συνέβη; Υπήρξαν διαφωνίες ανάμεσα στους δικαστές ή απλά θέλουν να βρουν καλύτερη επιχειρηματολογία για την απόρριψη των ενστάσεων; Θα το μάθουμε τη Δευτέρα 25 Ιουνίου, στις 9 το πρωί, που θα επαναληφθεί η δίκη.

και προσπαθεί να κάνει την προσφυγή από Δευτέρα. Δε θα ήταν ότι καλύτερο ο «κομμουνιστής» Χριστόφριας να υπογράψει ένα Μνημόνιο σαν κι αυτό που υπέγραψαν ο Βενιζέλος με τον Σαμαρά, τον Παπαδρέου και τον Παπαδόπουλο. Το αποκάλυψε, εμμέσως πλήγη σαφώς, ο Αμαντέου Αλταφάζ, εκπρόσωπος Σ. Στεφάνου επιμένει πως δεν έχει ληφθεί καμιά απόφαση για προσφυγή. Ο υπουργός των Οικονομικών, όμως, ο πρόσφατα τοποθετηθείστη στο πόστο του Χριστόφρια τραπεζίτης (πρώην πρόεδρος του Συνδέουμοντας Τραπεζών Κύπρου) Βάσος Σιαρλή ξεκαθάρισε ότι προσφυγή στο μηχανισμό θα γίνει όχι μόνο για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών, αλλά και για την αντιμετώπιση μελλοντικών δημοσιονομικών ανισορροπιών! Και μάλλον ξέρει περισσότερα ο υπουργός των Οικονομικών που δεν έχει πολιτικά ταμπλέ πλήγη σαφώς, ο πρόσφατα τοποθετηθείστη στο πόστο της ΔΕΗ, όμως έφασε πόρτα. Οι προσπάθειες συνέχιζονται προς Ινδία και Κούβειτ, ενώ το απόγευμα της Τρίτης ο Χριστόφριας επισκέφτηκε τη ρωσική πρεσβεία στη Λευκωσία, σε μια προσπάθεια να πετύχει νέο δάνειο από τη Ρωσία.

Τη συνέχιση των προσπάθειών για διακρατικό δάνειοσμό επιβεβαίωσε και ο Σαρλή, ο οποίος σε μια προκλητική ομιλία του σε επιχειρηματίες ξεκαθάρισε ότι εκείνο που τον απασχολεί είναι μη τυχόν η τρόικα που δήθεν τους χαρακτηρίζει.

Ο Χανιάς έθεσε κάποια πολιτικά ζητήματα. Οι ΣΥΡΙΖΑίοι αντιπαρήλθαν τα πολιτικά ζητήματα που έθεσε, του φόρτωσαν απόψεις που δεν εξέφρασε και τον κατηγόρησαν για πολιτικά ύποπτη συμπεριφορά, υποστηρίζοντας ότι χολώθηκε επειδή δεν ήταν στους εκλεγέντες. Ο ίδιος ο Τσίπρας, όταν ρωτήθηκε σχετικά στη διακανονική συνέντευξη του Ζαππείου, απάντησε ότι ναι μεν «ο καθένας έχει δικαίωμα να αλλάζει άποψη», όμως «όταν αλλάζει άποψη πέντε ημέρες πριν τις εκλογές, υπάρχουν ορισμένα ερωτηματικά». Γιατί δεν ανέφερε τα «ερωτηματικά»; Και γιατί δεν οχιδίασε τις θέσεις που διατύπωσε ο Χανιάς;

Μακριά από εμάς κάθε διάθεση υποστηρίζεις του Χανιά. Όμως, στις θέσεις που έχει εκφράσει (δεδομένου ότι πλέον κατέστη πανελλαδικά «επώνυμο») δεν είδαμε να υποστηρίζει ότι «η λύση στο πρόβλημα και το αδιεξόδιο που αντιμετωπίζει η χώρα μας είναι τα μνημόνια και η περετάριχα αριθματική του κόσμου της εργασίας τόσο στη χώρα μας όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη», όπως αναφέρει στο λίβελό του ο ΣΥΡΙΖΑ Κορινθίας. Είδαμε να υποστηρίζει απόψεις παρόμοιες μ' αυτές του Αλαβάνου, στον οποίο μάλιστα αναφέρθηκε ο Χανιάς σε δήλωση που έκανε στα «Νέα» (13.6.12). Στο «Βήμα FM» είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «είτε θα πρέπει να εφαρμόσει τα μνημόνια, διοχειρίζοντάς το (sic!) κάπως καλύτερα, οπότε εξαποτάρι άλλους αυτούς στους οποίους, σήμερα, δίνει ελπίδες, είτε να καταγγείλει και να αικιώνει το μνημόνιο, οπότε μοιραία σταματά τη χρηματοδότηση και πάμε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις». Συμπλήρωσε, δε: «Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει θα ακυρώσει το μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς νόμους και θα κρατήσει τη δανειακή σύμβαση. Εγώ νομίζω ότι αυτό είναι

KONTRA

Ξαναβάλε την πανοπλία που έβγαλες, όταν έφτασες στην ηλικία της σύνεσης...

Οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων, εξαιτίας της δράσης τους που τις περισσότερες φορές είναι σύγκρουση μεταξύ συγκροτημένων συμμοριών ή καταδρομικές ενέργειες και «πεσίματα» εναντίον συνδέσμων ή μεμονωμένων αντίπαλων οπαδών, έχουν απέναντί τους τη συντριπτική πλειοψηφία της «κοινής γνώμης» και αποτελούν εύκολο στόχο καταστολής. Έχουμε γράψει αρκετές φορές στο παρελθόν, ότι το κράτος και οι μπάτσοι χρησιμοποιούν μεθόδους καταστολής ενάντια στους οργανωμένους οπαδούς των ομάδων σαν πρόβα για την καταστολή των εργατικών και νεολαίστικων αγώνων που θα ξεσπάσουν εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Υπ' αυτό το πρίσμα θα πρέπει να δούμε την επιχείρηση «σκούπω» που έκανε η Ασφάλεια της Θεσσαλονίκης εναντίον οπαδών του ΠΑΟΚ, τα ξημερώματα της περασμένης Τρίτης, η οποία οδήγησε σε δεκάδες προσαγωγές και 33 συλλήψεις.

Οι 33 οπαδοί του ΠΑΟΚ οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα με την κατηγορία της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης, ορισμένοι και με κατηγορίες για απόπειρες ανθρωποκτονίας, ληστείας, βαριάς σωματικής βλάβης, εμπρησμού και παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες, παραβάσεις του νόμου περί όπλων και του νόμου περί νορκωτικών. Σύμφωνα με την ανακοίνωση των μπάτσων, η «σύσταση» της οργάνωσης είχε ξεκινήσει από το Σεπτέμβρη του 2010 και η δράση της ήταν επιθέσεις σε συνδέσμους αντίπαλων ομάδων και σε αστυνομικούς, προστασία σε μαγαζιά και διακίνηση ναρκωτικών. Ως εγκέφαλοι και καθοδηγητές της «ομάδας» κατηγορούνται τέσσερα άτομα (δύο από τα οποία είναι υπαλληλοί της ΠΑΕ ΠΑΟΚ), ενώ ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι 6-7 ηγετικά στελέχη των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ. Στην επιχείρηση έλαβαν μέρος 190 μπάτσοι της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, ενώ εκτός από τους 33 συλληφθέντες καταζητούνται ακόμη 57 άτομα για τα οποία «υπάρχουν αποδείξεις» ότι είναι μελη της «εγκληματικής ομάδας».

Αμέσως μετά την επιχείρηση των μπάτσων και τις κατηγορίες εναντίον των οπαδών του ΠΑΟΚ, συνεδρίασαν από κοινού οι διοικήσεις του Εραστέχη, της ΠΑΕ ΠΑΟΚ και ηγετικά στελέχη από τους συνδέσμους των οπαδών. Στην ανακοίνωση που εξέδωσαν αμφισβήτησαν ευθέως τους ισχυρι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σμούς των μπάτσων, θεωρούν την όλη επιχείρηση σαν μια προσπάθεια των μπάτσων της Θεσσαλονίκης να δειξουν «έργο» και κάνουν λόγο για προσπάθεια σύνδεσης τυχόν παραβατικών συμπεριφορών ορισμένων εκ των συλληφθέντων για να παρουσιάσουν το σύνολο των οπαδών του ΠΑΟΚ ως εν δυνάμει εγκληματίες. Τονίζουν, μάλιστα, ότι προκαλεί ερωτηματικά ο ισχυρισμός της αστυνομίας ότι η «ομάδα» συγκρότηθηκε το 2010 και από τότε έκανε πέντε μεγάλες «επιχειρήσεις», με την αστυνομία να μην αποτρέπει καμία απ' αυτές, παρά το γεγονός ότι τα μέλη της «ομάδας» ήταν υπό την επιτήρηση των μπάτσων και η αισφάλεια παρακολουθούσε τα κινητά τους τηλέφωνα. Εκτός των άλλων, η ανακοίνωση τονίζει ότι έχουν γίνει και στο παρελθόν επιχειρήσεις εναντίον των συνδέσμων οπαδών του ΠΑΟΚ, χωρίς να έχουν βρεθεί ενοχοποιητικά στοιχεία, και καταλήγει ότι οι μπάτσοι στοχεύουν σε μια συστηματική συκοφάντηση της οικογένειας του ΠΑΟΚ, προκειμένου να παρουσιάσουν έργο.

Την ώρα που κλείνει η υλή της «Κ» δεν είχε βγει η απόφαση για την προφυλάκιση ή μη των συλληφθέντων, όμως οι περισσότερες απόψεις συγκίνουν προς την κατεύθυνση της προφυλάκισης. Το θέμα είναι αρκετά σοβαρό και θα το παρακολουθήσουμε, γιατί είναι η πρώτη φορά που οι μπάτσοι αποφασίζουν να κάνουν μια τόσο μεγάλη επιχείρηση εναντίον οργανωμένων οπαδών. Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ είχαν πρωτοπατήσει στις αντιμηνιακές εκδηλώσεις και είχαν βγάλει πολύ αιχμηρές και εύστοχες ανακοίνωσεις για τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης και την καθημερινή βαρβαρότητα που ζόύμε. Συνεπώς είναι πολύ φυσιολογικό οι μπάτσοι, με πρόσχημα την παραβατική συμπεριφορά ορισμένων, να προσπαθήσουν να γενικεύσουν την καταστολή καταρχήν στο ΠΑΟΚτζδικο οπαδικό κίνημα και στη συνέχεια στο σύνολο των οργανωμένων οπαδών.

Για τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ οι μπάτσοι ξόδεψαν χρόνο και χρήμα για ν' «αποκαλύψουν» τη δράση της «εγκληματικής οργάνωσης» που είχαν συστήσει. Δεν είναι όμως το ίδιο μεθοδοκό και επίμονοι στην περίπτωση των νεοναζιστικών συμμοριών που

ριών και είναι καλό να τους ξεμπροστιάσουν και να συμβάλουν και αυτοί για να ξεβρούμασιν οι εξέδρες των γηπέδων.

Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο απλά. Ολοι γνώριζαν τη δράση των νεοναζιστικών συμμοριών, όμως δεν μιλούσαν γιατί πολύ απλά το μεγαλύτερο κομμάτι αυτών των συμμοριών ανήκει στους ιδιωτικούς στρατούς που είχαν στήσει οι καπιταλιστές που ελέγχουν και διοικούν τις ομάδες. Με δεδομένο ότι στην συντριπτική τους πλειοψηφία οι αθλητικογράφοι φροντίζουν να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των διοικούντων των ομάδων, όσοι είχαν λήγει τοπά έκαναν ότι δεν έβλεπαν και οι πιο ξετσίπωτοι επιχειρηματολογούσαν γιατί δεν πρέπει να μπει η πολιτική στον αθλητισμό, εννοώντας ξεκάθαρα ότι δεν θα πρέπει να μπει στον αθλητισμό η πολιτική απόψη ενάντια στην επαγγελματοποίησή του. Είναι λοιπόν υποκριτική η ευαισθησία που δείχνουν σήμερα όλοι αυτοί που με τη λογική της ανοχής και της μη πολιτικοποίησης του αθλητισμού ζέσταιναν το αγό του φιδιού, που πλέον εκκολάφηκε και έχει αρχίζει να δαγκώνει χωρίς να κάνει διακρίσεις. Αν κάτι μπορεί ν' αλλάξει την κατάσταση, δεν είναι οι «αγωνιώδης» σχολιασμός της κατάστασης, αλλά ο οργανωμένος και συντονισμένος αντιφασιστική αγώνας και στις εξέδρες των γηπέδων, παράλληλα με τον αγώνα στη νεολαία και την κοινωνία.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Οι οδομαχίες ανάμεσα στους πολωνούς και του ρώσους οπαδούς είναι καθημερινές στους δρόμους της Βαρσοβίας, με αποκορύφωμα τις ολονύχτιες οδομαχίες τα ξημερώματα της περασμένης Τετάρτης, μετά τον αγώνα των δυο ομάδων, με αποτέλεσμα περισσότερους από 200 τραυματίες και 185 συλλήψεις. Ηδη η ΦΙΦΑ επέβαλε ποινή αφαίρεσης 6 βαθμών με αναστολή στην ομάδα της Ρωσίας (θα εκτιθεί στα προκριματικά του επόμενου Παγκόσμιου Κυπέλλου), όμως, αν συνεχιστούν οι συγκρούσεις, είναι πολύ πιθανό να υπάρξουν άμεσες κυρώσεις εναντίον της ρωσικής ομάδας.

■ ΦΡΕΝΤ ΝΙΟΥΜΕΓΙΕΡ - ΣΑΜ ΤΕΙΛΟΡ Μωρέ, κουράγιο! (Safety last)

Αυτήν την εβδομάδα επανακυλοφορεί στις αίθουσες το αριστούργημα των Νουμέγιερ-Τέιλορ «Μωρέ, κουράγιο!» που για πρώτη φορά κυκλοφόρησε το 1923. Εμπνευστής και πρωταγωνιστής αυτού του αριστούργηματος του βωβού κινηματογράφου ο καταπληκτικός κωμικός Χάρολντ Λόιντ.

Το Αγόρι πηγαίνει σε μια μεγαλούπολη να βρει δουλειά. Εκεί, γίνεται κλητήρας σε ένα κατάστημα. Όμως, στο Κορίτσι, με το οποίο είναι ερωτευμένος και της στέλνει κάθε βδομάδα ανελλιπώς γράμματα, λέει ότι είναι διευθυντής. Εποιητικός θα έρθει να τον βρει, αυτός, προκειμένου να μην αποκαλυφθεί το ψέμα του, μπλέκεται σε ένα σωρό απίστευτες κωμικές καταστάσεις. Προκειμένου να βρει λεφτά, θα δεχτεί με το φίλο του που είναι αικριβής να διαφημίσουν με τρόπο πρωτότυπο το κατάστημα, σκαρφαλώνοντας σε ένα δωδεκαόροφο

κτίριο. Τη μέρα της παράστασης, όμως, ο φίλος του μπλέκει με την αστυνομία και αναγκάζεται να σκαρφαλώσει μόνος του, χαρίζοντάς μας μία από τις πιο γνωστές εικόνες στην ιστορία του κινηματογράφου, αυτή όπου ένας άντρας με γυαλιά και ψάθινο καπέλο κρεμιέται από τους δείκτες ενός ρολογιού στο δωδεκάτο όροφο ενός κτηρίου στο κέντρο μιας μεγαλούπολης.

Ο Χάρολντ Λόιντ μαζί με τον Τσάρλι Τσάπτλιν και τον Μπάστερ Κίτον θεωρούνται η χρυσή τριάδα των κωμικών ηθοποιών διών των εποχών. Από τους τρεις ο Λόιντ ήταν αυτός που έδινε περισσότερο την εντύπωση ότι είναι ένας απλός, καθημερινός χαρακτήρας. Ο ήρωες που είχε πλάσει ήταν «Το Αγόρι», ο «Γουιλι Γουόρκ» που αργότερα μετατρέπεται σε «Λόντσαρ Λουκ», και ο πιο γνωστός του «Γιαλιά», εφόσον τα γυαλιά του ήταν το σήμα κατατεθέν του. Ο Λόιντ έχει πρωταγωνιστήσει σε πάνω από 180 ταινίες μικρού μήκους, σε πάρα πολλές μεγάλου μήκους και η καριέρα του άρχισε στηγά στην επιτυχία. Η ταινία αυτή αποτελεί τη μοναδική πρόταση γ' αυτή την εβδομάδα.

Η συγκεκριμένη ταινία είναι μια κωμωδία που βασίζεται σε έντυπες και ευρηματικές ιδέες και στο ταλέντο φυσικά του Λόιντ. Ο φόρμος προσπάθεια για εντυπωσιασμό της κοπέλας και μια θέση καλή στα μάτια της τοπικής του κοινωνίας είναι οι παράγοντες που τελικά οδη

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Δεν είμαστε 15M (Αγανακτισμένοι), δεν είμαστε πασιφιστές, ερχόμαστε έτοιμοι για όλα. Δε φοβόμαστε, είμαστε ανθρακωρύχοι»
(Asturias, Ισπανία, Ιούνης 2012) (Ποια Μαρινολέδα και ποια χ...)

Neo-nazis: give 'em some of their own medicine

(Ισχυρότερη) αποχή από τις κάλπες – άλλος είναι ο δρόμος (που οδηγεί προς την οργάνωση κόμματος της εργατικής τάξης)

Δος μου δυο λουδοβίκεια/ για να πληρώσει τα νοίκια/ δώσε και δυο δουβλόνια/ να πάρω μακαρόνια./ Μα ξέρω, στην άκρια της μέσης/ πως κι εσύ, νεαρέ, θα με... χέσεις

Δεν ξορκίζουν «τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται» αλλά την αναμενόμενη λαϊκή αντιβία

◆ Τι πληροφόρησε τους αναγνώστες του Ριζοσπάστης (9-6-12) για την απεργία των ανθρακωρύχων στις Asturias; Οι «συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις» ενώ η φωτό (λεζάντα) έδειχνε μόνο διαδήλωση των ανθρακωρύχων. («Από πρόσφατες διαδηλώσεις ανθρακωρύχων στη Μαδρίτη»). Αυτά και μόνο. Τα υπόλοιπα τα απέκρυψε επιμελώς (για να μη «σατανίζει» και κάτι βαθτωμένες καταστάσεις στη δυτική Αττική...). Εκτοτε (μέχρι και 14-6-12) οι ανθρακωρύχοι «αγνοούνται»...

◆ Τελικά μια οικογένεια και «μια ωραία ατμόσφαιρα» ήταν όλοι και όλες στην εκπομπή του Σρόιτερ την Τετάρτη το βράδυ (13-6-12). Κόπηκαν –χωρίς δυσκολία– οι γωνίες για να στρογγυλέψει η «καταγγελία της βίας» και δη της «πολιτικής βίας». (Αρογε τι να λένε σήμερα τα καθίκια του πνονήματος «Η πολιτική βία είναι πάντα φασιστική»);.

◆ «Στο μεσαίωνα βρίσκουμε τη λογιστική για την αγροτική οικονομία μόνο στα μοναστήρια. Ωστόσο είδαμε πως

Εργαζόμενοι

ακόμα και στην πανάρχαια ινδική κοινότητα φριγουράρει ένας λογιστής για τη γεωργία. Εδώ η λογιστική ξεχώρισε και έγινε αποκλειστική λειτουργία ενός υπαλλήλου της κοινότητας. Με τον καταφερισμό αυτής της εργασίας γίνεται οικονομία κόπου, χρόνου και εξόδων, όμως η παραγωγή και η καταχώρηση της παραγωγής στα βιβλία παραμένουν εξίσου διαφορετικά

πράγματα, όπως το φορτίο ενός καραβιού και τα φορτωτικά έγγραφα. Στο πρόσωπο του λογιστή έχει αφαιρεθεί από την παραγωγή ένα μέρος της εργατικής δύναμης της κοινότητας και τα έξοδα λειτουργίας του δεν αναπληρώνονται με τη δική του εργασία, αλλά με μια αφαίρεση από το προϊόν της κοινότητας. Οπως έχουν τα πράγματα με το λογιστή της ινδι-

κής κοινότητας, έχουν μετατις μυντανδίς (τηρουμένων των αναλογιών) και με το λογιστή του κεφαλαιοκράτη» (Το Κεφάλαιο – Οι μεταμορφώσεις του κεφαλαίου και η κύκλησή τους).

◆ Ένας δαίμων (και τι δαίμων) έβαλε τα λόγια του Πικάσο να ανήκουν στην «κοινωνική χρησιμότητα των διανουσμένων», που δεν ισχύει.

◆ «Ψηφιζόμενο – ψηφιζόμενο, μια τζωή μας δεν ορίζουμε...»

◆ Και οι αυτοκτονίες καλά κρατούν.

◆ Οπως και οι δολοφονίες εργατών.

◆ Ευτυχώς που η «Εθνική Ελλάδας» στο ποδόσφαιρο δεν ευτύχησε γιατί θα είχαμε πάλι «πατριωτικούς πανηγυρισμούς» και από τους επιδόξους κυβερνήτες.

◆ Τι έγινε, ρε εμπορομαγαζάτορες; Δε σας φταίνε πια οι διαδηλώσεις;

◆ Ωστε το κίνημά ΣΟΥ, ω θεϊκή Αλέξη...

Βασιλης

Για μια φωτογραφία, ρε γαμώτο

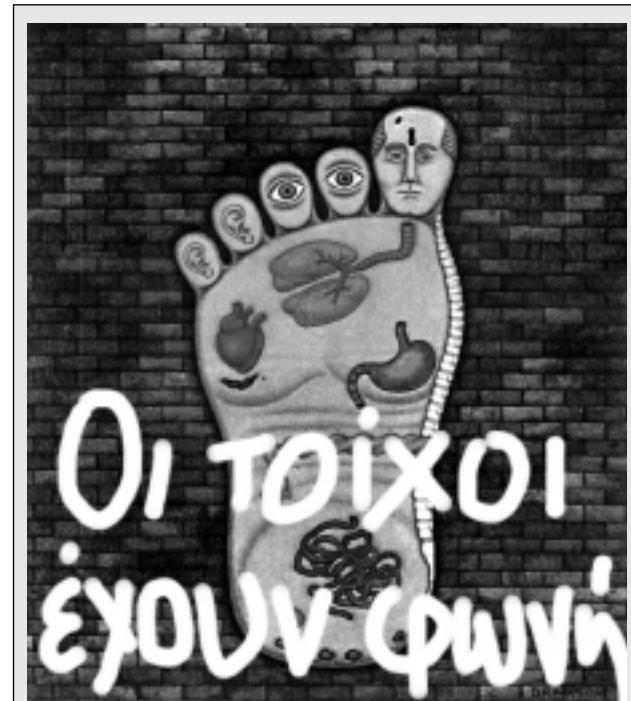
Άκομη και τη Διαμαντοπούλου, που δεθελεί να τη δει ούτε ζωγραφιστή, αναγκάστηκε να προσκυνήσει ο Βενιζέλος, για να του κλείσει ένα ραντεβού στα πεταχτά με τον Μόντι στη Ρώμη, μπας και η φωτογραφία (μετά τη φωτογραφία με τον Ολάντ στο Ελίζε) ρετουσάρει λίγο την εικόνα του αναγνωρισμένου στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ηγέτη. Πλην, όμως, τζίφος. Η φωτογραφία «έπαιξε» για μια μέρα και μετά παραδόθηκε κι αυτή στη λήθη, όπως παραδίδεται καθετί που κάνει ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ (για το ΠΑΣΟΚ δεν το συζητάμε, γιατί απλά δεν υπάρχει). Η παρέμβαση του Ολάντ στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Mega, υπό άλλες συνθήκες θα θεωρούνταν παρέμβαση υπέρ Βενιζέλου, στις σημερινές συνθήκες όμως ήταν παρέμβαση υπέρ Σαμαρά. Διότι ο Ολάντ έθεσε το διλημμα «ευρώ ή δραχμή»,

ο εστί μεθερμηνεύμενο «Σαμαράς ή Τσίπρας». Ο Βενιζέλος δεν υπάρχει στο κάδρο των προεκλογικών διλημμάτων. Γ' αυτό δεν φρόντισε μόνο το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, με την πολιτική του κατά την τελευταία διετία, αλλά φρόντισαν και η ΝΔ με το ΣΥΡΙΖΑ, που βολεύτηκαν με το νέο δικομματισμό του τελευταίου εικοσαίμερου, καθώς το καθένα από τα δυο κόμματα λεηλατεί εκλογικά τους όμορους χώρους του. Τον Καφμένο, τους νεονάζι, τον Καρατζαφέρη και τους Μαντζημεραίους η ΝΔ, τον Περισσό, το ΠΑΣΟΚ, τους Οικολόγους και τα μικρά σχήματα της «άκρας αριστεράς» ο ΣΥΡΙΖΑ.

Όταν ένα κόμμα έχει υπαρξιακό διλημμα (και για το ΠΑΣΟΚ και τον Βενιζέλο αυτή είναι η πραγματικότητα), δεν μπορεί να εμπνέεσι ούτε τον πυρήνα των μελών και οπαδών του. Μαθημένος στη λαμογιά και

τη βόλεψη αυτός ο πυρήνας, αναζητά ήδη τρόπους να πάσει επαφή με τη νέα εξουσία. Επόμενο είναι τότε και ο πολιτικός του λόγος να είναι αναιμικός, ανέμπνευστος, χωρίς ουσία.

Τι να πεις, για παράδειγμα, για τα «8 σημείων» που ο Βενιζέλος τα έστειλε και με επιστολή σε Σαμαρά, Τσίπρα, Καμμένο και Κουβέλη; Μ' αυτά τα σημεία κατέβηκε το ΠΑΣΟΚ και την 6η Μάη και καταποντίστηκε στο 13%. Πώς να του δώσουν κάτιονταρεύτερο τώρα, όταν οι άλλοι έχουν ρίξει κάποιες υποσχέσεις στην προεκλογική αρένα, ενώ η μάχη πήρε πιο έντονο δικομματικό χαρακτήρα; Το μόνο καινούργιο είναι η πρόταση για «κυβέρνηση εθνικής ευθύνης», που κι αυτή είχε μετά την 6η Μάη, στην περίοδο των συζητήσεων του προεδρικού μεγάρου. Από Δευτέρα η συνέχεια για τον Μπένι.

◆ Σπάσαν οι βιτρίνες του καπιταλισμού και πίσω τους φάνηκαν εικόνες φασισμού (ανυπόγραφο σύνθημα με μαρκαδόρο)

Πόσο δίκιο έχει ο ανώνυμος συνθηματογράφος. Μόλις ράγισε λίγο το γυαλί της φεύγοντας, μόλις η κρίση άρχισε να γεννά απόλυτη –και όχι μόνον σχετική– εξαθλίωση, ο φασισμός άρχισε να ξεπηδά από κάθε πόρο της αστικής εξουσίας. Δεν είναι μόνο η νεοναζιστική συμφορία και οι εκαντοντάδες χλιαρές ψήφοι που μάζεψε «για πλάκα» (και όχι μόνο για πλάκα). Είναι ο διάχυτος φόβος που τον καλλιεργούν συστηματικά τα αστικά ΜΜΕ και κάνει τους ανθρώπους του λαού χειραγωγήσιμους. Είναι ο κοινωνικός εκφραστισμός που τον ειδαμε χαρακτηριστικά στους νοικοκυραίους της Παιονίας, που χειροκροτούσαν τον φονιά που ξάπλωσε χωρίς ίχνος αυτοσυγκράτησης έναν άνθρωπο νεκρό, επειδή θεώρησε ότι αυτός είχε αποπειραθεί να κλέψει το σπίτι του. Οι συναισθηματικές αντιφασιστικές εκκλήσεις δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτα στον αγώνα ενάντια στον κοινωνικό εκφραστισμό. Η κατάσταση θα γίνει πραγματικά ελπιδοφόρα, όταν αρχίσει ν' αναπτύσσεται η ταξική συνειδηση των εργατών. Οταν η πρωτοπορία της εργατικής τάξης αρχίσει να κάνει τα πρώτα βήματα στην κατεύθυνση της πολιτικής της οργάνωσης. Μέχρι τότε, θα παλεύουμε με τα ζόμπι του φασισμού σ' έναν αγώνα άνισο. Θα παλεύουμε, όμως.

◆ Το συνέδριο είναι η μυρωδιά του πτώματος της εξέγερσης – Α (σύνθημα με σπρέι στον προθάλαμο του αμφιθέατρου «Καράγιωργας» του Παντείου)

Δεν ξέρουμε αν το σύνθημα γράφτηκε με αφορμή κάπιο που συγκεκριμένο συνέδριο, ενδεχομένως μετά από τη νεολαιόστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Ετσι όπως το διαβάζει κανένας, όμως, αποκτά ένα γενικό χαρακτήρα: Ζήτω οι εξέγερσεις κάτω τα συνέδρια. Ετσι, η εξέγερση από μέσο μετατρέπεται σε σκοπό. Εξέγερση για την εξέγερση. Εξέγερση παντού και πάντα. Λες και στόχος είναι η συνεχής έκκριση αδρεναλίνης. Κι όμως, μια εξέγερση νικηφόρα θα σηματοδοτηθεί από ένα συνέδριο, στο οποίο θα αποτυπωθεί η νέα κατάσταση, η νέα εξουσία που θα καθοδήγησε το νέο κοινωνικό σύστημα. Οπως ακριβώς το συνέδριο των Σοβιέτ επικύρωσε τη νικηφόρα εξέγερση του Οκτώβρη του 1917. Τότε η εξέγερση θα έχει κερδίσει τους στόχους της και θα μπορεί να αισθάνεται περήφανη. Άλλως, μια εξέγερση που παρατείνεται στο διηνεκές, αργά ή γρήγορα, θα μετατραπεί σε πτώμα. Και τότε θα 'ρθει ενδεχομένως ένα συνέδριο των νικητών, πλαισιωμένων από την πεμπτή φάλαιγγα, από τους δειλούς και τους προσκυνημένους, να βάλει την ταφόπλακα. Επιτέλους, ας τάψει αυτή η περιφρόνηση στη θεωρία, στο πρόγραμμα, στο σχεδιασμό, στην πολιτική οργάνωση. Ας π

Παλιότερα, οι ηγεσίες των αστικών κομμάτων περνούσαν από την αμερικανική πρεοβεία για να πάρουν την άδεια και τις ευλογίες του «θείου Σαμ». Αυτό πλέον γίνεται παρασκηνιακά. Ενώπιει των αυριανών εκλογών, εγκαινιάστηκε ένας άλλος χώρος παράδοσης διαπιστευτηρίων από τα αστικά κόμματα: η ΓΑΔΑ! Κάθε αστός πολιτικός που σέβεται τον εαυτό του πρέπει να περάσει από τη ΓΑΔΑ και να παραδώσει τα διαπιστευτήριά του στους αξιωματικούς της μπατσαρίας. Τσίπρας, Σαμαράς και τελευταίος ο Μπένι,

■ Η ΓΑΔΑ μοιράζει διαπιστευτήρια στα αστικά κόμματα

Οφεις ενός κατασταλτικού εφιάλτη

για να μη μείνει πίσω.

Το τελευταίο προεκλογικό δεκαήμερο, που θα περίμενε κανένα να είναι αφιερωμένο στα φλέγοντα θέματα της οικονομίας (δανειακή σύμβαση, Μνημόνιο, σχέσεις με την ΕΕ, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά προβλήματα), είναι αφιερωμένο στην αναβάθμιση της κρατικής καταστολής. Τα λεγόμενα θέματα της «εσωτερικής ασφάλειας» έχουν καταλάβει την πρώτη θέση στην προεκλογική ατζέντα.

Η παραπήρηση ότι αυτό είναι λογικό από πλευράς ΝΔ είναι σωστή. Η δεξαμενή άντλησης πρόσθετων ψήφων από πλευράς ΝΔ είναι δεδομένη και έχει ακροδεξιό-φασιστικό χρώμα: κόμμα Καμμένου, ΛΑΟΣ, νεοναζί, υπολείμματα του νεοφιλελευθερισμού (μετά την προσχώρηση της Μπακογιάννη) είναι η δεξαμενή από την οποία μπορεί κυρίως ν' αντλήσει ψήφους η ΝΔ. Ακόμη και το υπερσυντηρητικό-νοικοκυριστικό ακροαστήριο του ΠΑΣΟΚ, πνιγμένο στις φοβίες και τις ανασφάλειες, προσεγγίζεται καλύτερα απ' αυτή τη σκοπιά. Εύλογα, λοιπόν, ο Σαμαράς και το επιτελείο του έβαλαν τα ζητήματα της καταστολής στην κορυφή της προεκλογικής ατζέντας τους. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, γιατί;

Οι ομιλίες του Μητσοτάκη, τότε που διαβεβαίωνε τους μπάτσους «εσείς είστε το κράτος» ωχριούν μπροστά στην προεκλογική προπαγάνδα της ΝΔ και στα όσα είπε ο Σαμαράς την περασμέ-

νη Τρίτη, σε ειδική εκδήλωση που οργάνωσε η ΝΔ για να παρουσιάσει τον «δωδεκάλογο για την Ασφάλεια». Με χοντροκομμένο τρόπο, χωρίς προσχήματα και φιοριτούρες, ο Σαμαράς τα έκανε όλα ένα χαρμάνι: απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, μπλόκα, περιφρούρηση απεργιών, «κουκουλοφόρους», «λαθρομετανάστευση», «օργανωμένο έγκλημα», «χαμηλή και μεσαία εγκληματικότητα». Ολ' αυτά αποτελούν κατά τη ΝΔ όφεις της ανομίας, που πλήγτει τη δημοκρατία και καταργεί την ελευθερία!

«Έχαμε υποβαθμίσει την Ασφάλεια. Έχαμε περίπου ενοχοποιήσει την Ασφάλεια. Οπως και την Επιχειρηματικότητα. Οπως και την Ανταγωνιστικότητα. Οπως και τον Πατριωτισμό», ανέκραξε ο Σαμαράς, για να καλέσει στη συνέχεια τον ελληνικό λαό με ύφος Παταρδόπουλου της χούντας: «Να καταλάβουμε ότι η Ασφάλεια είναι η ποθεμέλιωδης προϋπόθεση Ανάπτυξης. Και να την αποκαταστήσουμε! Να γίνουμε σύγχρονη Δημοκρατία. Για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε και σύγχρονη Οικονομία».

Στη συνέχεια παρουσίασε μια σειρά κατασταλτικά μέτρα, όπως η σκλήρυνση της ποινικής αντιμετώπισης όσων συλλαμβάνονται στις διαδηλώσεις (γιατί σήμερα οι δικαστές ακούνε τους ισχυρισμούς τους και τους αιωνίουν), η χρήση καμερών για καταγραφή των διαδηλώσεων, ακόμη και ελικοπτέρων για τον ίδιο σκοπό, η χρήση

αντλιών νερού στις διαδηλώσεις, η ίδρυση στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους μετανάστες και άλλα. Διαβάζεις ορισμένα μέτρα και σου σηκώνεται προηγματικά η τρίχα: «Να υπάρξει δόγμα εσωτερικής ασφάλειας, που θα αρχίζει από τις απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και την ιεράρχηση τους, μέχρι τους μηχανισμούς προληπτικής και κατασταλτικής αντιμετώπισή τους σε βάθος χρόνου» – «Να αλλάξει ολόκληρη η ποινική αντιμετώπιση. Αυτή τη σημήνη κακώς εννοούμενη «επιείκεια» έχει οδηγήσει στην απιμωρησία».

Για τις απεργίες δεν ανακοίνωσε κάποιο συγκεκριμένο μέτρο, αλλά μπορούμε να καταλάβουμε τι έχει κατά νου από την περιγραφή του «προβλήματος» που έκανε: «Δεν μπορεί να υπάρξει οργανωμένη παραγωγή! Οταν όποιος θελει κλείνει τα λιμάνια, όποτε θελει... Οταν όποιος θελει παραλύει τους δρόμους κάθε μέρα... Οταν όποιος θελει κλείνει επιχειρήσεις, ματαιώνει επενδύσεις, με μύρια όσα αιστεία προσχήματα...».

Ασφαλώς εξέπληξε δυσάρεστα πολλούς αριστερούς το κατασταλτικό-φιλομπατοσικό ντελίριο του ΣΥΡΙΖΑ κατά το τελευταίο δεκαήμερο. Ας θυμηθούμε πώς εξελίχθηκε.

Τις πρώτες βολές τις έριξε ο Τσίπρας από τη Σπάρτη με υποσχέσεις για επαναφορά του «αστυνομικού της γειτνιάς», ενός αντιδραστικού σχεδίου του ΠΑΣΟΚ, που

λόγο που ποτέ μέχρι τώρα δεν είχε χρησιμοποιήσει ή λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά»: «Αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα για μας είναι η ασφάλεια του πολίτη» (ούτε λέξη για την ελευθερία και τη σχέση ασφάλειας και ελευθερίας) – «Εμείς θα δώσουμε προτεραιότητα στην ασφάλεια του πολίτη, πρόγμα που σημαίνει ότι ο αστυνομικός θα ξαναγυρίσει στη γειτονία» – «Δεύτερη προτεραιότητα για μας, η επανασυμφιλίωση του λαού με την αστυνομία» (η οποία προφανώς θα πάψει να είναι κατασταλτικός μηχανισμός) – «Με την αριστερά στη διακυβέρνηση του τόπου θα αποκατασθεί η σχέση πολίτη αστυνομικού. Ο αστυνομικός δεν θα είναι φρόβητρο για τον πολίτη, αλλά θα είναι σημάδι αίσθησης ασφάλειας» (!!!) – «Βρισκόμαστε σε συναντίληψη με την γησεία της αστυνομίας σχετικά με τους κινδύνους που υπάρχουν για θύλακες που μπορεί να διαμορφώνονται και να επωάζονται στο κατώτατο επίπεδο και μέσα στην αστυνομία. Είναι όμως κοινή πεποίθηση και βούληση όλων μας να αποτρέψουμε τέτοιους ειδους εξελίξεις. Η Ελληνική Αστυνομία πρέπει να παραμείνει ένα δημοκρατικό σώμα».

Στόχος η προσέγγιση των «νοικοκυριάων», η άντληση ψήφων από τους μπάτσους, η δημιουργία ενός αποπροσανατολιστικού αντίβαρου. Η πολιτική ΣΥΡΙΖΑ είναι το άλλο πρόσωπο του κατασταλτικού Ιανού.

στηρίζεται στη συνεργασία πολιτών-αστυνομίας και στο χαριεδισμό. Την άλλη κιόλας μέρα, αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής τον Θ. Δρίτσα επισκέφτηκε τον υπουργό μπάτσων (πρώην αρχηγό των μπάτσων) Ελ. Οικονόμου και είχε «ανταλλαγή απόψεων για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των θεμάτων που σχετίζονται με την ασφάλεια του πολίτη». Ακολούθησε η επίσκεψη Τσίπρα στη ΓΑΔΑ, όπου έγινε η αποθέωση της μπατσαρίας. Οχι με τον χοντροκομμένο φασιστικό τρόπο του Σαμαρά, αλλά με

Κοινός εχθρός

Από τη μια έχουμε τα καθάρματα, τους Γκεμπελίσκους των ΜΜΕ. Αφού διαχειρίστηκαν το θέμα Κασιδιάρη πάντα επί μια μέρα βγάζοντας στη σέντρα τους νεοναζί (προσέφεραν έτσι μια καλή βοήθεια στη ΝΔ, που τόσο τη χρειαζόταν ο Σαμαράς), μετά το εκτόνωσαν και άρχισαν τις γενικεύσεις: δεν υπάρχει καλή και κακή βία. Ο Κασιδιάρης δεν είναι τίποτα το διαφορετικό απ' αυτούς που φωνάζαν «να καεί το μπουρδέλο ή Βουλή», απ' αυτούς που στίνουν μπλόκα και αποκλείουν εθνικούς δρόμους και λιμάνια, απ' αυτούς που κάνουν καταλήψεις στα πανεπιστήμια, απ' αυτούς που περιφρουρούν τις απεργίες φωνάζοντας «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη».

Ετσι, η νεοναζιστική βία εξισώθηκε όχι μόνο με εκδηλώσεις λαϊκής αντιβίας, αλλά ακόμη και με συνήθεις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του μαζικού κινήματος. Εξισώθηκαν στον κοινό παρονομαστή «αντιδημοκρατικές συμπεριφορές». Ετσι, πέτυχαν μ' ένα σμπάρο δυο τρυγώνια: και τη νεοναζιστική βία εξαφάνισαν ως ιδιαίτερο πολιτικό και κοινωνικό φαινόμενο και τους λαϊκούς αγώνες συκοφάντησαν και εξισώσαν με τη νεοναζιστική βία.

Πιάνει αυτή η προπαγάνδα; Σε κάποιο βαθμό πιάνει. Ποια είναι η κουλτούρα πολλών νέων ανθρώπων, ποιες οι πολιτικές τους εμπειρίες, ποια η θεωρητική τους κατάρτιση στα στοιχειώδη έστω των κοινωνικών επιστημών; Από ελάχιστη έως ανύπαρκτη. Κυρίαρχη είναι η κουλτούρα του σχολείου και η κουλτούρα των ΜΜΕ, με τις γενικές, σταθικές, δημοκρατικές διακριτήσεις περί «δικαιωμάτων», που εξισώνει το κράτος με την κοινωνία, τα δικαιώματα των εργαζόμενων με τα δικαιώματα των αστών.

Από την άλλη έχουμε τους αστούς πολιτικούς του ΣΥΡΙΖΑ, που ουδέποτε ήταν υπέρ της λαϊκής αντιβίας, ενίστε, όμως, είχαν κάποιες δυσκολίες στην καταδίκη της. Ειδικά όταν αυτή είχε μαζικό χαρακτήρα. Γιατί όταν ήταν μειοψηφική, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ συναγωνίζανταν τους υπόλοιπους αστούς σε καταγγελίες των «κουμπουροφόρων», των «τρομοκρατών», των «κουκουλοφόρων». Τώρα έκαναν το βήμα παραπάνω, απολογούμενοι συνέχως στην πίεση που τους ασκούν η ΝΔ και τα ΜΜΕ. Απότασσονται το σατανά πεντάκις πιερποτών, οργανώνουν πανηγυρικές επισκέψεις στη ΓΑΔΑ και θέτουν στον εαυτό τους το ύψιστο καθίκον «να συμφιλώσουν την αστυνομία με τον πολίτη».

«Η βία είναι το γήπεδο της άκρας δε